

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE TURISME** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 352-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 20

Presidència
de l'Honorable Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras

Sessió extraordinària celebrada dia 3 d'agost de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença RGE núm. 11158/16, del vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal d'informar sobre la fallida de Lowcostholidays Spain, SL, així com de les actuacions dutes a terme pel Govern de les Illes Balears en relació amb el mandat parlamentari derivat de la moció relativa a la regulació de lloguer turístic de vacances, RGE núm. 2659/2016. [242](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyors i senyores, diputats i diputades. Començam la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sí, Vicenç Thomàs substitueix Pilar Costa.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Antonio Gómez sustituye a María José Ribas.

Compareixença RGE núm. 11158/16, del vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal d'informar sobre la fallida de Lowcostholidays Spain, SL, així com de les actuacions dutes a terme pel Govern de les Illes Balears en relació amb el mandat parlamentari derivat de la moció relativa a la regulació de lloguer turístic de vacances, RGE núm. 2659/2016.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam, idò, al debat de l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença RGE núm. 11158/16, del vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal d'informar sobre la fallida de Lowcostholidays Spain, SL, així com de les actuacions dutes a terme pel Govern de les Illes Balears en relació amb el mandat parlamentari derivat de la moció relativa a la regulació de lloguer turístic de vacances, RGE núm. 2659/2016.

Assisteix el vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, Sr. Gabriel... senyor... i Milta -benvingut-, acompanyat de la Sra. Pilar Carbonell, directora general de Turisme; del Sr. Josep Mayol, secretari general de la Conselleria de Turisme; de la Sra. Antonina Ferrà, cap de gabinet; i del Sr. Antoni Sansó, assessor.

Té la paraula el Sr. Vicepresident per tal de fer exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Molt bé, gràcies. Tal com m'ha demanat la presidenta de la comissió faré la meva intervenció dividida en dues parts: la primera, les actuacions realitzades en relació amb el tancament d'operacions de Lowcostholidays Spain, SL i, la segona, en relació amb el lloguer turístic. Perdonin-me la veu, però aquests dies he tengut alguns problemes de salut.

Dia 15 de juliol, divendres 15 de juliol, es comunica la fallida de l'empresa Lowcostholidays Spain, l'horabaixa concretament. El mateix divendres des del Govern contactam amb la Secretaria d'Estat de Turisme, contactam amb el Consolat Britànic, amb els principals majoristes de viatges, amb AENA, amb els consells insulars, per coordinar les actuacions a dur a terme. Això el mateix divendres horabaixa quan tenim coneixement de la fallida.

El dissabte dia 16 i el diumenge dia 17 de juliol, que no són dies operatius per a l'administració, però així i tot vàrem fer un seguiment continuat de les incidències que es poguessin produir amb el Consolat Britànic, amb el qual hem estat en contacte, com veureu, contínuament. Això el dissabte i el diumenge. El dilluns 18 de juliol es fa una visita d'inspecció i es mira tot el tema de l'aval; concretament contactam amb la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni de la comunitat autònoma per confirmar l'import de la garantia dipositada per l'empresa; confirmam que l'import dipositat és d'1.240.000 euros a nom de l'empresa Lowcostholidays Spain, SL.

A partir d'aquests moments ja començam a rebre cridades i *e-mails*, bàsicament o... sense bàsicament, totes en anglès, que a més es reparteixen per totes les conselleries del Govern, les peticions.

A partir d'aquí, per tant, el que feim és ràpidament preparar un escrit provisional per informar els afectats, clients, sobre quines són les recomanacions perquè puguin recuperar els seus doblers. Aquest document, l'elaboram amb el suport del departament jurídic de la Conselleria de Turisme.

El mateix dilluns dia 18 aquest document ja està penjat a la web del Govern; el primer dia hàbil, per tant, ja vàrem penjar el document. Contactam amb la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic perquè a més de tenir el document penjat a la web creïn una bústia de correu electrònic per poder redirigir els *e-mails* a un lloc centralitzat, davant aquella dispersió que vos comentava.

El cap de departament d'Ordenació i Planificació Turística, acompanyat per un inspector de Turisme, visita el lloc on tenia la seu l'empresa Lowcostholidays Spain, SL, com sabeu les oficines estaven al Parc Bit. L'edifici, el trobam tancat al públic general, però queden alguns empleats que deixen passar el cap de departament i l'inspector. Es reuneixen amb Andrew Clemence, que és directiu de Low Cost Travel Group, i amb Henry Shinnars, que pertany a l'empresa Smith & Williamson, que ha estat designat com a administrador de la fallida per part de la justícia britànica. Aquests dos senyors comuniquen de paraula que estimen en 120.000 les reserves deixades sense pagar per part de l'empresa Lowcostholidays Spain, SL, i així mateix comuniquen que en aquests moments no poden quantificar l'import que poden suposar aquestes reserves.

Dimarts 19 de juliol de 2016 treballam en l'escrit que havíem penjat a la web per poder-lo perfeccionar, perquè evidentment el mateix dilluns ja vàrem penjar un document, lògicament el més ràpid possible, però el vàrem voler millorar, per tant milloram l'escrit entre el departament d'Ordenació i Planificació Turística i el departament jurídic de la Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme; l'escrit es corregeix i es tradueix al castellà i al català amb el suport de la lingüista de la conselleria i un pic que es té un escrit definitiu sol·licitam traducció jurada a l'anglès perquè la informació facilitada a la web sigui totalment fiable i no hi hagi cap dubte ni un.

Es fa el seguiment de les cridades rebudes i dels *e-mails* que van arribant a la bústia que vàrem habilitar, que era info.lchspain@caib.es. A causa del volum dels *e-mails*, uns 500

en aquell moment, es planteja que l'*e-mail* pugui respondre de forma automàtica amb una referència a la informació penjada a la web, i per tant contactam amb la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic per poder posar en marxa un sistema de contestació automàtica. Pensau que si no això implicava contestar un per un cadascun dels *e-mails*, aleshores era més lògic..., tanmateix s'havia de contestar a tots el mateix, generar aquesta resposta automàtica i es demana a la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic que puguin fer aquesta feina.

Dimecres 20 de juliol de 2016 la directora general de Turisme i el cap de departament d'Ordenació i Planificació Turística acudeixen novament a les oficines de Low Cost Travel, es reuneixen novament, així com s'havien reunit l'inspector i el cap de departament, amb els mateixos, amb Andrew Clemence, directiu, i amb Henry Shinnars, designat com a administrador de la fallida, que encara eren allà. Aquests senyors en aquest cas comuniquen a la directora general que l'import de les reserves impagades puja aproximadament a 50 milions d'euros.

Es decideix per part de la directora general de Turisme i el cap de departament d'Ordenació i el Servei d'Inspecció analitzar les incidències registrades. Detectam un alt volum de cridades en casuístiques molt diferents i es decideix crear una extensió telefònica, la 76611, amb una locució en anglès i en castellà que informa els afectats perquè es puguin redirigir totes les cridades que es reben a les distintes conselleries. Tot això amb el suport, com he dit, de la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic, sense la qual he de dir que no haguéssim pogut fer tota aquesta feina, amb els mitjans de què disposàvem, però per sort en aquest cas la coordinació entre les distintes direccions generals ha funcionat perfectament i, la part tecnològica, el mateix govern l'ha pogut resoldre, perquè tot això que dic és molt fàcil de dir i més complicat d'executar.

Dijous dia 21 de juliol treballam amb el text automàtic que ha de respondre l'*e-mail* quan la gent contacti amb la bústia, rebem la traducció jurada a l'anglès que s'havia demanat el dia anterior pel document que hem de penjar a la web i el mateix dia la penjam ja a la web.

Arriba la primera reclamació en paper, s'ha de dir que a més sense signar i en anglès. El Registre de la comunitat autònoma de les Illes Balears, com podeu imaginar, no pot admetre documents sense signatura i, per tant, no el vàrem poder registrar, i addicionalment l'anglès, com sabeu, no és un idioma acceptat per tramitar un expedient amb el Govern de les Illes Balears, havia de ser en un dels dos idiomes oficials, o castellà o català. Per tant decidim que penjam a la web un model de sol·licitud amb un exemple perquè els clients tinguin més facilitat per poder remetre la reclamació, només l'han de baixar, omplir les seves dades i enviar-lo, i aquest document es comença a elaborar, per tant, dijous 21 de juliol, tot -com veieu- per facilitar al màxim... als clients finals tota la feina.

Divendres 22 de juliol el cap de departament d'Ordenació i Planificació Turística acudeix novament a les instal·lacions de Low Cost Travel, es reuneix en aquest cas amb Andrew Clemence, el directiu de Low Cost Travel Group, que li comunica que faran una comunicació massiva als seus clients

i adjuntaran les recomanacions que tenim penjades a la web del Govern; de manera addicional el nostre funcionari li sol·licita dades de les reserves cancel·lades que siguin de les Illes Balears i li demanam que les doni diferenciades per cada una de les illes. El Sr. Henry Shinnars, el *partner* de Smith & Williamson, assignat com a administrador a la fallida, ens comunica per *e-mail* que un jutge britànic ha acceptat el seu nomenament com a administrador concursal de la societat Lowcoastholidays Spain SL. Aquí ens trobam amb un problema: la idea que tenen aquests senyors és que volen substanciar tot el procés judicial i el concurs de creditors al Regne Unit. Davant això la directora general es posa en contacte amb l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears per obtenir suport jurídic, perquè s'ha d'analitzar si això que ens comuniquen legalment és possible i si afecta o no al procés d'execució dels avals dipositats a la Tresoreria de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Dilluns 25 de juliol. La bústia creada per centralitzar els *e-mails* dels afectats ja respon de forma automàtica, ja està en funcionament. Amb el suport de la Direcció General de Desenvolupament Tecnològic cream un programa informàtic per respondre tots els *e-mails* arribats abans que la contestació automàtica fos operativa. Rebem una comunicació de Caroline Norris, de Low Cost Travel Group, en què comunica les reserves impagades que afecten les Illes Balears. Es tracta de les reserves que no s'han pagat, que afecten viatges a partir del 15 de juliol de 2016, insistesc, les reserves que el grup no va pagar. Segons aquestes dades tenim 2.159 reserves a Eivissa, això afectava un total de 5.940 clients; 7.165 reserves a Mallorca, això afectava un total de 21.932 clients; i 855 reserves a Menorca, això afectava un total de 2.556 persones.

Dimarts 26 ens reunim amb l'Advocacia de la comunitat autònoma. La directora general de Turisme es reuneix amb l'advocat assignat per l'Advocacia de les Illes Balears, amb el cap del departament d'Ordenació i Planificació Turística, amb la cap dels serveis jurídics de la Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme, amb el cap dels serveis jurídics de la Conselleria de Salut i Consum, per tractar la situació legal dels afectats per la fallida de l'empresa. Es planteja la situació dels afectats en relació amb reserves futures pagades a Low Cost Travel Group però que aquest majorista de viatges no ha pagat a l'hotel; és a dir, el client que arriba a Mallorca, Menorca, Eivissa o Formentera, i el majorista de viatges no ha pagat a l'hotel on aquest client s'allotja. La conclusió jurídica és que el client haurà de pagar l'estada a l'hotel i en aquest cas haurà de reclamar per les vies judicials pertinents que se li reemborsi.

També tractam en aquesta reunió amb l'Advocacia de les Illes Balears la situació legal de l'empresa Low Cost Holiday Spain, perquè el plantejament de l'empresa fallida és, com he dit abans, substanciar tot el procés de fallida al Regne Unit. Si el grup empresarial ho vol fer d'aquesta manera, s'arriba a la conclusió jurídica que haurà de sol·licitar el reconeixement per part de la justícia espanyola que una societat espanyola -perquè recordem que Low Cost Holiday Spain té la seva seu a territori espanyol, concretament a Palma- haurà de sol·licitar, com deim, a la justícia espanyola que faci el concurs de creditors, permís per fer el concurs de creditors, en un altre país de la Unió Europea. Recordem que el Regne Unit encara segueix essent de la Unió Europea. Aquest reconeixement s'articula, com saben

els juristes, a través d'un procediment judicial a posta, l'*exequatur*, i per tant han d'iniciar aquest procés.

Es planteja la possibilitat que, com que tot el procés es vol substanciar al Regne Unit, s'inclouï la compensació als afectats amb l'aval dipositat a la comunitat autònoma i tot això es faci en seu britànica, per una qüestió de facilitat o per dur a terme millor totes aquestes operacions. Com que la gran majoria de reclamants són del Regne Unit i que la Direcció General de Turisme no disposa ni dels mitjans ni del personal per dur a terme la gestió del volum de reclamacions, la solució plantejada és la que podrà garantir una compensació als afectats de forma ràpida, àgil i senzilla, és a dir, que les reclamacions que se substanciïn en el Regne Unit també incloguin les referides a l'aval que tenim aquí. Es contacta amb l'administrador, en Henry Shinnars, d'Smith & Williamson, perquè sigui conscient que ha de fer aquestes gestions perquè la justícia espanyola accepti que una societat limitada espanyola faci fallida en el Regne Unit; addicionalment se li recomana que contracti representació legal a Espanya, perquè fins ara no tenim un representant legal al qual dirigir-nos, perquè puguem tramitar tot allò necessari i perquè la comunicació també amb el Govern de les Illes Balears sigui més senzilla.

Divendres 29 de juliol ens reunim amb els treballadors de Low Cost a Palma, amb el comitè d'empresa, concretament amb el representant del comitè d'empresa que és del sindicat USO. Ens reunim jo mateix, el conseller de Treball, la directora general de Turisme i la directora general de Treball, a la seu de la Conselleria de Turisme del carrer Montenegro, com dic, amb els treballadors i les treballadores i amb els representants sindicals d'USO. Els treballadors ens expliquen la situació de l'empresa a Palma, ens expliquen lògicament la seva preocupació, perquè en aquests moments el problema que tenien és que no s'ha iniciat un ERE. En aquell dia, divendres 29, no s'havia iniciat; a dia d'avui tampoc no s'ha iniciat. Això vol dir que no poden tramitar, per tant, els papers de l'atur, poder cobrar la prestació per haver-se quedat sense feina aquests treballadors mentre no se solucioni. També ens comuniquen que hi ha algun treballador que ja havia trobat feina i que per tant ja alguns renunciaven a la indemnització corresponent i s'estaven recol·locant. Informam de les opcions existents per part del Govern i concretament per part de la Conselleria de Treball que es poden dur a terme, el nostre suport jurídic, el nostre suport legal. També comunicacions que estam fent a l'empresa en què instam lògicament perquè faci el màxim de via possible per tramitar aquest ERE, i hem estat en contacte constant des d'aquell dia i ens hem passat informació mútuament.

Dilluns 1 d'agost el cap de departament d'Ordenació i Planificació Turística es presenta a les instal·lacions de Low Cost Travel per fer un seguiment de l'estat de la situació. Aquesta vegada ja ens trobam la porta tancada, no hi ha llums encesos, no hi ha senyals d'activitat; definitivament ja no queden ni el directiu ni l'administrador, que ja ens havien comunicat que havien de tornar al Regne Unit per dur a terme totes les gestions que havien de dur a terme. I dimarts dia 2 d'agost, és a dir ahir, el cap de departament d'Ordenació realitza un segon intent de contactar amb l'empresa en horari diferent, amb el resultat mateix: no hi ha senyals d'activitat.

A data d'avui, 3 d'agost, la bústia info.lchspain@caib.es ha rebut un total de 2.487 reclamacions.

Això pel que fa a totes i cada una de les passes que hem anat fent, com veuen exhaustives des del primer minut per tal de dur a terme el millor tracte als clients, la preocupació lògicament també pels treballadors i les treballadores, per la situació, per aquests 80 treballadors aproximadament que feien feina a la seu de Palma, per tal que puguin ser atesos el més aviat possible.

I llavors no vull deixar de fer una crítica, lògicament, al funcionament d'aquesta empresa. Aquesta empresa fins al darrer moment, per allò que hem pogut saber, va seguir venent reserves, quan ja sabia, lògicament amb anticipació, que aquestes reserves no podrien ser ateses, per tant va seguir tenint entrades dineràries tot i que sabia que aquests clients quedarien tirats. Una pràctica per tant, que hem de lamentar, que hem de criticar, que hem de rebutjar de totes totes. De fet també hem pogut saber que aquesta empresa ja venia des de diverses setmanes enrere, no pagava als proveïdors, per tant tenia entrades però no tenia sortides. S'estaven preparant clarament ja per a la fallida i tenir el màxim de doblers possibles disponibles i els proveïdors, com dic, no cobraven; ara aquests proveïdors que no han cobrat lògicament hauran d'anar al concurs de la fallida. I evidentment també hem de lamentar que probablement estam davant un cas d'especulació, d'una empresa que estava especulant, que rebia reserves per part dels clients, per part d'hotels, de majoristes de viatges o de clients finalistes, però el sistema era especulatiu; llavors jugar amb aquestes reserves, esperar el darrer moment a confirmar-les, a pagar-les, etcètera, i, bé, tot això, aquesta -entenem- mala praxis, mala gestió ha duit a aquesta fallida. Per tant hem de lamentar una vegada més que una mala praxi empresarial hagi provocat en aquest cas tants de perjudicis als clients i als treballadors i les treballadores que s'han vist afectats i que no en tenien cap culpa.

I fins aquí el que havia de dir de Low Cost Holiday Travel. Ara, si em deixen fer un glop i descansar 5 segons, passaré a la part del lloguer de vacances.

Bé, una cosa que no havia dit que és important dir-ho. La fallida està instada al Regne Unit. Oficialment, davant la justícia espanyola, no tenim fallida, no tenim la fallida instada judicialment. Per tant en aquest moment l'únic que sabem són els tràmits que han fet a l'àmbit del Regne Unit.

Bé, tema del lloguer de vacances. Tenim un mandat parlamentari perquè a finals d'aquests mesos d'estiu haviem de tenir un projecte de llei presentat. He demanat aquesta compareixença voluntària per informar, i començaré des del principi per dir que s'han fet molts de tràmits, s'han fet moltes feines que jo ara detallaré, diré tot com està, però també lamentam dir que no podrem complir el termini que el Parlament ens havia posat, i per tant ens hem volgut avançar a explicar per què aquests terminis no es podran complir, de finals d'estiu. Això no vol dir que no continuem fent feina i, lògicament, immediatament que tenguem l'esborrany ja definitiu el passarem a informes pertinents, el passarem a tothom perquè hi pugui fer les aportacions, i immediatament que tots aquests tràmits s'hagin pogut fer el projecte de llei

aniria a Consell de Govern, i esperam que abans de final d'any, en aquest pròxim període de sessions, es pugui complir, però sí que es vera que dins l'agost o el setembre, com estava previst, no estarà. Per tant m'he estimat més comparèixer i dir-ho clarament, i dir que la complexitat..., perquè hem de pensar que afecta molts d'àmbits econòmics, no estam parlant d'una regulació que no té cap efecte més enllà del que sigui aquesta regulació, i per tant volem fer la feina ben feta, la volem fer consensuada amb els consells insulars, amb la FELIB, amb els ajuntaments més importants, d'Eivissa i de Palma sobretot, els més afectats, i per tant, com dic, estam treballant, no ens hem aturat, el mes d'agost seguim treballant lògicament en aquesta regulació, seguim fent reunions, multitud de reunions que hem fet durant aquests mesos, però sí que és vera que avui per avui no puc dir que el setembre estiguem ja en condicions de tenir un projecte de llei com el Parlament ens havia reclamat.

Per tant aquests cinc mesos s'ha fet feina, però la complexitat ens du que hem de fer una modificació el més acurada possible. Volem, per tant, complir allò que els acords pel canvi que vàrem firmar els distints partits, que ens vàrem comprometre -MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, PSIB-PSOE i Podem Illes Balears- a dur a terme aquesta regulació, i volem legislar, però també volem afrontar amb aquesta legislació tot el tema, complex també, de tot el debat que hi ha en aquests moments damunt la taula, que no és altre que la regulació del sostre de places turístiques que les Illes Balears poden oferir. També és un debat molt important, és un debat que és a la societat, que és als mitjans de comunicació, i que per tant s'ha d'afrontar: en el moment en què posem una nova oferta damunt la taula és inevitable la regulació del sostre de places turístiques que a les Illes Balears hi pugui haver, i en aquest sentit analitzar les excepcions actuals si s'han de mantenir o no, si està justificat que les excepcions actuals que marca la llei s'han de mantenir o no, perquè està clar que tots estam d'acord que no podem créixer de manera il·limitada en places turístiques i que hem de garantir la sostenibilitat territorial i mediambiental de les nostres illes.

Vull recordar que la regulació del sostre de places no és nova. No és aquest govern que ha obert aquest debat, és un tema que ja recull el nostre ordenament jurídic, des del Decret 9/98 a la Llei 2/99, a l'actual Llei 8/2012, que totes aquestes normes ja supeditaven i supediten l'obertura de nous establiments turístics o l'ampliació dels existents a l'aportació de places turístiques perquè es donin de baixa definitiva, o a l'adquisició de places per poder donar-ne d'alta de noves als gestors de places. Per tant el que ens proposam és incloure els habitatges objecte de comercialització turística dins aquest còmput global, i per tant veure d'una manera global tot aquest nombre de places turístiques que posam a disposició.

Aquesta regulació del lloguer turístic que volem, a més, ha de fer compatible l'activitat econòmica que és el turisme amb el repartiment de riquesa, amb el benestar social, amb la sostenibilitat territorial, i s'ha de poder adaptar a la realitat de cada illa i de cada municipi perquè, insistim, no és la mateixa situació la que tenim a Mallorca, la que tenim a Menorca, la que tenim a Eivissa o la que tenim a Formentera. No tenim un model turístic que vagi en una direcció concreta sinó en múltiples direccions, i aquestes diferents maneres de viatjar i d'experimentar ens han conduït a la situació que avui tot el

territori ha esdevingut turístic; ha canviat molt: fa vint anys les zones turístiques i les zones no turístiques estaven clarament delimitades, avui la mescla és molt més important, i per tant la modificació que ens proposam dur a terme ha de regular o intentarà regular de manera definitiva l'arrendament turístic duit a terme a qualsevol tipus d'habitatge, inclosos els plurifamiliars sotmesos al règim de propietat horitzontal, i per això cal tenir en compte els habitatges d'ús residencial que comercialitzen estades turístiques on s'allotgen turistes, és a dir, que igual que els nous establiments d'allotjament turístic generen noves places turístiques.

Des del principi hem tengut clar que aquesta regulació no podia caure ni en la permissivitat total -hi ha una visió ultraliberal que precisament reclama això, determinades entitats, determinades associacions, la mateixa posició que la Comissió Nacional del Mercat va exposar en el seu moment, de la Competència- ni tampoc en la prohibició total i absoluta mantenint la normativa actual, que precisament prohibeix però no ha servit per afrontar la realitat existent, perquè la prohibició en plurifamiliars vull recordar que existeix, i això no ha llevat que avui tenguem nombrosos arrendaments que o bé tenen la via de la Llei d'arrendaments urbans o bé han de cercar fórmules estranyes fora de la legalitat.

Per tant el Govern ha d'exercir amb responsabilitat les competències en matèria de turisme, regular aquesta activitat, la comercialització d'estades turístiques en habitatges, de manera que afavorim l'interès general garantint uns mínims de qualitat turística perquè s'ofereixi un servei adequat als consumidors. No tot val, no qualsevol habitatge pot servir, hi ha d'haver una qualitat; els criteris de qualitat que exigim a qualsevol establiment turístic també s'han d'exigir aquí, si no, no poden anar per la via turística. I al mateix temps hem d'implicar les administracions que tenen les competències en matèria d'ordenació del territori i d'urbanisme i d'habitatge, i això és fonamental, perquè aquests tres àmbits -ordenació turística, urbanisme, planificació urbanística, i polítiques d'habitatge- s'entrellacen totalment en aquest tema, i per tant és indispensable la implicació de les administracions. Algú ha dit: "és que vostès volen passar la pilota als ajuntaments o als consells"; no, és que els consells, excepte el de Mallorca, tenen la competència d'ordenació turística, i els ajuntaments tenen la competència de planificació urbanística; per posar un exemple, la Llei turística diu com han de ser els hotels, però no diu on han de ser els hotels, això ho diu la planificació.

Volem el diàleg amb tots els sectors que formen part del procés turístic, no només amb els sectors directes; cal un debat social molt profund que volem i que podem sostenir, de fet hem parlat durant aquests mesos molt, i seguirem parlant i seguim parlant, amb tots els àmbits socials, ecològics, econòmics, que puguin estar implicats.

Com sabeu hi hagut enmig la Comissió Nacional del Mercat de la Competència amb la visió ultraliberal. Vàrem presentar una sèrie d'al·legacions en contra, precisament, d'una visió tan ultraliberal i que ens llevava i ens buidava de competències la comunitat autònoma de les Illes Balears. He de dir que aquestes al·legacions que es varen fer a principis d'abril no han estat contestades per la Comissió Nacional del Mercat de la Competència, i fins i tot ens arriben notícies no confirmades

que la Comissió de Competència podria canviar de parer, podria canviar de paradigma quant al que va dir i dir una altra cosa, però tot això en aquests moments no són més que coses enlaire, i amb un govern en funcions a nivell estatal ningú no crec que es mogui, en aquests moments.

També tenim en compte que a l'àmbit de la Unió Europea tampoc no hi ha un pronunciament per part de la Unió Europea quant a què decideix. Hi ha una directiva de serveis, com sabeu, que fa que en aquests moments nosaltres, a l'hora de prohibir determinades activitats..., perdó, a l'hora de regular determinades activitats econòmiques i de posar-hi condicions hem de ser molt acurats, perquè les condicions les podem basar en el model urbanístic, en el model d'ordenació territorial, en el model social, en l'equilibri mediambiental, però no poden ser subjectives. Com dir que una activitat només podrà obrir 5 dies i no en podrà obrir més, perquè s'ha de justificar des del punt de vista territorial, urbanístic o mediambiental, que és allò que ens permet la Directiva de serveis.

També estam rebent escrits de la Defensora del Poble, que ens insta a permetre el lloguer turístic a habitatges plurifamiliars. Ens estranya molt que la Defensora del Poble no es fiqui amb altres elements a tenir en compte, com l'accés a l'habitatge, que també és un dret constitucionalment reconegut, i vegi el territori limitat de les Illes Balears com el territori que podria ser Castella-La Manxa o Extremadura, on allà tal vegada cap tipus de requisit pot tenir un sentit, però evidentment en un territori insular limitat consideram que no. Ens estranya, però així i tot responem a la Defensora del Poble que estam fent una feina, que estam fent les actuacions, per tal de dur a terme aquesta resposta.

Bé, com he dit la normativa que estam preparant volem que sigui el més segura possible, el màxim de seguretat, això també ens està fent lògicament la complexitat de no complir els terminis marcats, perquè cada una de les qüestions que tenim en compte tenen incidència, tenen incidència sobre política d'habitatge, sobre competències que no són del Govern o, per exemple, en un tema que és el de les comunitats de propietaris, el tema de relacions entre els veïnats, temes de renous, temes de molèsties, les garanties que el client ha de tenir, etc., etc.. Totes i cada una d'aquestes qüestions han de ser tenguades en compte, analitzades, no podem deixar coses a l'aire, ens agradi o no, i això fa que la complexitat jurídica també faci que anem amb aquest retard que he dit al principi.

Bé, vull recordar que està regulat: la Llei 2/84, sobre allotjaments extrahotelers, ja per primera vegada regula, encara que fins el 98 no es limita la figura d'habitatges turístics de vacances a les unitats unifamiliars aïllades que són considerades allotjaments turístics. La Llei 2/99 entén per habitatge turístic de vacances l'establiment unifamiliar aïllat sempre que es presti un servei d'allotjament, amb un número limitat de places. La Llei 2/2005 regula la comercialització d'estades turístiques a habitatges, planteja que aquestes hauran de consistir en cessió temporal d'ús i gaudi de la totalitat de l'habitatge, que han d'oferir serveis turístics, les tipologies, únicament un habitatge per parcel·la, etc. El Decret 55/2005, que també regula els habitatges turístics de vacances, diu que no poden simultaniejar l'ús turístic i el residencial, encara que els usos podran alternar-se. I la Llei 2/2012, actualment en

vigor, que diu que aquestes empreses són habitatges unifamiliars o aparellats que prestin serveis d'allotjament turístic que s'alterna amb l'ús propi residencial. Les estades que es comercialitzen turísticament han de consistir en la cessió temporal del dret d'ús i gaudi de la totalitat de l'habitatge per a períodes de temps no superiors a dos mesos.

El Decret 20/2015 de Reglament de la llei amplia aquesta comercialització; fixin-se en una cosa, la complexitat de tots els temes de què estam parlant: la llei es fa el 2012, el decret de desenvolupament no arriba fins tres anys més tard, el 2015, a més pràcticament ja amb la legislatura finalitzada. Com dic, el decret va matisar un poquet més quins eren els habitatges que es podien comercialitzar i com; per tant tres anys, com dic, per treure aquest reglament de la llei, cosa que evidencia la problemàtica que ja hi havia, recordau tota la polèmica que hi va haver, no només amb la mal anomenada oferta complementària, sinó precisament entre les illes que reclamaven, i vull recordar que una de les illes, Formentera, té impugnat aquest decret per invasió de les competències per part del Govern. Per tant, també un motiu més perquè anem d'una manera acurada.

Cal recordar també l'article 5 de la Llei 4/2013, que modifica la Llei d'arrendaments urbans, amb un govern a Madrid del Partit Popular, que exclou del seu àmbit l'arrendament turístic i remet aquesta regulació a les comunitats autònomes amb competències en matèria de turisme, substituint o trastocant allò que fins en aquell moment s'havia anomenat lloguer de temporada.

Per tant, hem de dir que la prohibició que hem tengut fins ara davant aquesta complexitat no ha impedit el creixement irregular constant i exponencial del lloguer turístic en plurifamiliars a les Illes Balears. Des del Govern, per tant, volem plantejar una normativa que reguli aquesta realitat existent, però, insistesc, amb la màxima seguretat jurídica possible. Estam mirant totes les experiències d'altres comunitats autònomes; hem vist com totes i cada una d'elles -la de Canàries, la de València, la de Catalunya, la de Madrid- han estat impugnades, i totes estan plantejant canvis a les normatives que han fet, vist els resultats obtinguts. De fet, moltes ara miren cap aquí a veure què feim nosaltres. Tots ens miram els uns als altres a veure què fa cadascú, perquè ningú no ha trobat la fórmula màgica i definitiva per arreglar definitivament el tema.

Ja ho he comentat abans: l'economia col·laborativa a l'àmbit de la Unió Europea de moment no tenim ni per part de la Comissió Europea ni per part del Parlament una posició oficial, tenim els primers escrits que s'han començat a obrir però que no concreten gaire, i per tant tampoc des de la Unió Europea no se'ns marca exactament una posició encara en un sentit o en un altre.

En definitiva, per tant, nosaltres consideram que la manca de reglamentació actual ha permès el desenvolupament d'aquesta activitat sense cap control administratiu, sense les exigències fiscals pròpies de qualsevol activitat econòmica; que els portals de consum de col·laboració entre particulars any rere any creixen, generen una nova realitat que des de les administracions públiques hem de normalitzar, i el fet de

disposar d'una normativa de la qual no disposam ara ens permetria, per exemple, exigir a aquests portals que la seva oferta fos únicament i exclusivament la que complís els requisits legals.

Per acabar he dir una vegada més que cal implicar consells i ajuntaments perquè, en exercici de les seves competències pròpies en matèria urbanística i d'ordenació territorial i turística, també ens ajudin a completar aquesta regulació que estam duent a terme, i evidentment seran una eina fonamental els plans que preparen els consells insulars, els PIAT, i les revisions dels PTI insulars, que també determinen les zones i les intensitats.

Torn dir el que he dit al principi: el document de feina de què vostès disposen ha anat tenint tot una sèrie de propostes i suggeriments per part de totes i cada una de les entitats i administracions amb les quals ens hem reunit -consells insulars, associacions d'habitatges de vacances, ajuntaments, Conselleria d'Habitatge, partits polítics, ASAJA, federacions hoteleres, CEJAD, etc.- i les estam analitzant, com dic, per aconseguir una normativa i sobretot prioritàriament perquè cada una de les illes pugui també marcar el model que vol en aquest sentit i, per tant, un respecte màxim en aquest sentit.

Tenc més dades, però entenc que a la segona intervenció ja les podré donar. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Procedeix ara suspendre la sessió per un temps de 45 minuts, a no ser que els portaveus optin per seguir directament amb aquesta compareixença. Entenc que seguim amb la compareixença, és així, no?

Bé, com hem comentat al principi de la sessió, en vista que són dos temes interessants i molt importants, serem flexibles una mica amb el temps, en el sentit que en lloc de deu minuts poden comptar els portaveus amb quinze, i una vegada pres aquest acord d'acord amb tots els portaveus procedim al començament.

El vicepresident podrà respondre d'un en un o a tots globalment. Molt bé. Començam idò amb el Grup Parlamentari Popular, que té la paraula el Sr. Gijón per un temps de deu minuts.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. En primer lugar queremos agradecer al vicepresidente y a todo su equipo que estén aquí en la comparecencia. He de decirle que hace tres años, más o menos, este parlamento veía una situación muy parecida a esta, posiblemente con menos incidencia en la parte laboral y económica, puesto que en aquella época se trataba el tema de la suspensión de pagos del Grupo Orizonia. En aquel momento todos los grupos que formaban la oposición, que eran dos, presentaron una serie de preguntas y una serie de comparecencias, y después de haberle escuchado en su comparecencia me ha llamado la atención una serie de aspectos que le voy a pasar a comentar.

En su momento la que entonces era portavoz por parte del Grupo Socialista, la Sra. Barceló, coincidía con el que entonces era portavoz, porque esto se vio en la Comisión de Economía, del que entonces era portavoz y hoy es vicepresidente, y los dos portavoces coincidían en lo poco que había hecho el Govern más allá de reunirse con las empresas y de reunirse con los trabajadores, cosa que ustedes han hecho y lo cual está muy bien, pero en ese momento ustedes reclamaban algo más al Govern. En el caso suyo particularmente decía que la actuación del Govern había sido pasiva teniendo en cuenta en aquel momento..., cuando se hablaba de Orizonia, se le achacaba la responsabilidad al Govern por no haber hecho nada previo al ERE que tuvo la empresa Orizonia.

En este caso ustedes, a día de hoy y como ha reconocido, todavía están a tiempo de hacer algo, porque como muy bien ha dicho no se ha presentado un ERE en el caso de Low Cost Travel en la parte que hace referencia a la SL española, que por cierto... me gustaría que luego me comentara a cuántos trabajadores afecta, porque ha pasado usted muy de puntillas diciendo que se reunió con el comité de empresa cuando en su comparecencia hace ahora tres años se extendió específicamente en el tema de cómo quedaba la situación de los trabajadores; más allá de que efectivamente alguno habrá podido encontrar trabajo... usted en su comparecencia acaba de decir que se ha reunido con el comité de empresa, incluido con el conseller de Trabajo, pero no ha dicho a cuántos trabajadores afecta esta situación...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Pues entonces le pido disculpas..., 80 trabajadores, no sé si también me he perdido la parte en la que dice qué van a hacer respecto a ayudar a esos trabajadores más allá de poner el Govern a disposición y la defensa jurídica. Lo digo porque en su momento fueron especialmente exigentes tanto el Grupo Socialista como su grupo con lo que tenía o con lo que debía hacer el Govern, diciendo textualmente, tanto la portavoz del Partido Socialista como usted, que se debería de ir más allá y que siendo muy conscientes y muy realistas de cuáles eran las competencias del Govern, teniendo en cuenta -y eso son palabras suyas- que la empresa se trataba de una empresa estratégica por el sector en el que se desarrollaba, que era importante poder actuar de una manera más contundente.

Creo que una vez que ha pasado el tiempo y una vez que ya los que estaban en la oposición ahora están gobernando y se dan cuenta de la realidad y de lo que se puede hacer y lo que no se puede hacer, creo que más allá de eso deberíamos de sacar una serie de conclusiones, no sé si el Govern las ha sacado o no y no sé si la dirá en su siguiente comparecencia, es decir qué hemos aprendido de cara al futuro y cómo es posible que en un sector en el que llevamos cuatro años con unas cifras espectaculares de crecimiento, al menos en lo que respecta a las Islas Baleares, en una empresa que había apostado por el Parc Bit, donde tenía su sede, como usted muy bien ha dicho, cómo es posible que en esa situación de supuesta bonanza económica en lo que afecta al turismo se haya producido un ERE y cómo es posible que el Govern la primera noticia que tenga sea justamente el día en que se hace público que la empresa suspende pagos.

Y lo digo sin... en este caso lo digo totalmente sin ningún tipo de acritud, es decir, qué hemos aprendido y qué podemos hacer para mejorar de cara al futuro lo que puede hacer el Govern, porque la realidad es que efectivamente hay un depósito de 1.240.000 euros que va a dar para lo que va a dar, pero el volumen de dinero que se ha quedado en el aire tal y como usted ha comentado ha sido entorno a 50 millones de euros.

Tampoco he escuchado, no sé si lo han hecho, igual me he perdido mientras estaba apuntando, si se han reunido con las empresas afectadas, es decir, si se han reunido con hoteleros, si se ha reunido con las empresas de... receptivo, con las empresas de *transfers* i demás porque también es importante.

Y, como digo, lamentablemente sobre esta empresa ya poco vamos a poder hacer, salvo que usted tenga más información, pero sí que sería importante que de cara al futuro pensáramos qué es lo que podemos hacer; no puede ser que una empresa que está facturando o que está trabajando y que puede... en este caso más de 120.000 reservas de las cuales a Baleares le han afectado o se han visto afectadas directamente 30.000, con la suma de las que ha dicho, y con un volumen de 50 millones de euros al final la única garantía que tenga el Govern es un depósito de 1 millón de euros, porque si esto se vuelve a producir, y todo apunta que si en las mejores condiciones se ha producido puede volver a repetirse, ¿en qué condiciones vamos a estar para poder garantizar que esto no vuelva a ocurrir?

En el caso de Low Cost Travel -el otro día lo comentaba cuando hablábamos de la petición de esta comparecencia- llama la atención que es una empresa que había apostado por instalarse aquí en Baleares; de hecho había hecho un crecimiento muy importante, estaba haciendo muchísimas contrataciones desde el Parc Bit, había puesto sus oficinas del Parc Bit como modelo, forma parte además Low Cost Travel de la Fundación de Turismo de Palma, y, como digo, llama la atención que prácticamente nos hayamos dado cuenta todos, y vuelvo a decir que esto no es una crítica, es una realidad, nos hayamos dado cuenta cuando se ha producido la suspensión de esta empresa.

Creo que si podemos aprender algo es que de cara al futuro deberíamos de tener más información de las actividades que están llevando a cabo los touroperadores, puesto que si esto ocurre, como digo, en una situación de bonanza económica y de cifras espectaculares, pues con más motivo cuando... y esperemos que eso no llegue nunca, se pueda producir en una situación de peores cifras económicas.

Por tanto, para su respuesta sí me gustaría, si es tan amable, después, que nos comunique cuáles son, cuáles van a ser los siguientes pasos que va a dar el Govern en dos o en tres aspectos fundamentales: uno, garantizar o ayudar o colaborar para que los 80 empleados que se han quedado en estos momentos sin empleo puedan primero exigir las reclamaciones que correspondan, por tanto si no ha exigido el ERE ver, la comunidad autónoma, qué pasos se tienen que dar para que ese mecanismo se ponga en marcha, porque esto es algo que ocurrió también en el caso de la quiebra de Futura y los trabajadores no pudieron ver su situación resuelta... y cuando digo resuelta me refiero a las indemnizaciones transcurrido

bastante tiempo, de hecho en algunos casos había transcurrido más de un año, por tanto se genera una incertidumbre y una situación muy precaria para los trabajadores. Por tanto, ¿qué va a hacer el Govern en este sentido? ¿Qué va a hacer el Govern en cuanto a las empresas que se ven afectadas?, y también me gustaría saber si hay algún punto en el que se pueda mejorar de cara al futuro para minimizar, porque evitarlo va a ser complicado y seguramente imposible, pero sí para minimizar los efectos de una situación que se pueda producir en el futuro con otra empresa de similares características.

Por otro lado, y en referencia a la segunda comparecencia, a la del *lloguer de vacances*, he de decirle que, bueno, que ya sabíamos que seis meses era muy poco tiempo, les vimos muy valientes cuando decidieron hacer una normativa completa en seis meses. Lo que pasa es que aquí lamentablemente nos vemos en una situación en la que se ha puesto en marcha un impuesto, no está resuelto el tema del alquiler vacacional, ya se comunicó en su momento, ya el Grupo Parlamentario Popular hizo especial hincapié en que a lo mejor hubiera sido bueno retrasar todo el procedimiento.

A día de hoy yo de su comparecencia no sé exactamente más allá que efectivamente están trabajando mucho, no sé cuál es la idea que tiene el Govern en cuanto a la regulación del alquiler vacacional, no la sé. Y también tengo una serie de dudas en cuanto a si la normativa actual prohíbe el alquiler vacacional en plurifamiliar y ustedes no están haciendo absolutamente nada para evitarlo, en qué va a cambiar cuando tengan una normativa específica que dé garantías para que no se pueda cumplir aquello que decidan, que no sabemos qué es, que no se vaya a cumplir. Es decir, hoy se podría estar sancionando a las empresas en plurifamiliar, lo que pasa es que el Govern ha preferido mirar a otro lado y decir "vamos a sacar una normativa".

En el futuro se supone que algún tipo de alquiler vacacional se les prohibirá, porque usted está diciendo una cosa en la cual yo no estoy de acuerdo, dice que, claro, poner más plazas en el mercado puede suponer un aumento muy importante en una situación en la que ya estamos saturados, pero le recuerdo que lamentablemente las plazas ya están, es decir, todas las posibilidades que hay en estos momentos de alquiler vacacional están porque el Govern no está haciendo nada en cuanto a las que puede regular, y las otras que son legales ya están funcionando, por tanto crecer... hoy por hoy sería difícil, otra cosa es que a futuro con las nuevas construcciones, las nuevas edificaciones en plurifamiliar se pudiera aumentar, pero en cualquier caso tendríamos que saber hacia donde se están dirigiendo.

Y luego, claro, se dice que la realidad de las islas no es la misma en cada uno de los... de las islas y de los municipios y eso es cierto, pero yo me pregunto, y ahora lo digo por desconocimiento, no sé si efectivamente se produce, creo que no, hoy por hoy en ningún municipio de las Islas Baleares se prohíbe la construcción de hoteles, salvo que el urbanismo, efectivamente, prohíba la construcción o, mejor dicho, prohíba el uso turístico en los solares. ¿Qué quiero decir con esto?, que hoy todas las normativas son iguales en los municipios, por tanto si cumples una serie de requisitos puedes tener tu establecimiento hotelero. Parece ser, o yo deduzco de lo que

ustedes estaban diciendo, que eso podría no llegar a ser así; por tanto podríamos tener municipios en los cuales estuviera permitido el alquiler vacacional, y municipios limítrofes a escasos 200 metros que no pudieran tener alquiler vacacional porque la normativa fuera específica para esto, y eso sí va a generar y estoy convencido que a futuro puede generar bastante controversia de municipios que sí lo permiten y municipios que no, municipios que podrán tener una actividad y municipios que no, y eso, que yo sepa, a día de hoy no es posible.

Por tanto, en cualquier caso, el tiempo va pasando, el alquiler vacacional es una realidad nos guste o no nos guste, ya sabíamos nosotros que no era tan sencillo de regular, por eso el Partido Popular optó por una normativa que podrá gustar más o podrá gustar menos pero está aprobada, y durante todo este tiempo, ya llevamos un año, esa normativa no ha servido absolutamente para nada porque el Govern no ha querido entrar. E insisto, me gustaría saber de qué manera van a entrar cuando tengan su propia normativa, porque en algún aspecto tendrán que prohibir, en alguno, no sé si en el vacacional, o sea, en el plurifamiliar, no sé si será en el plurifamiliar de no sé cuántas alturas, no sé si será en función de la calidad que tenga que ofrecer el vacacional, pero en algún momento tendrán que sancionar, y me gustaría saber cómo van a prohibir esa situación porque hoy no lo están haciendo.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gijón. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Picornell per un temps de deu minuts.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. En un principi donam la benvinguda al conseller i donam les gràcies també al seu equip per comparèixer avui en unes dates poc usuals.

Jo començaré la meva intervenció amb una miqueta de reflexió. Trobam que és evident la importància de la fallida d'un majorista de viatges, que és molt més major que altres fallides o tancaments, i això és per la desmesurada dependència que tenim aquí a les Illes Balears amb el sector turístic. És molt clar que amb el pas dels anys el volum de contractació de personal va clarament en declivi produint molta menys riquesa directa a les famílies i reduint els ingressos pels impostos d'IRPF, el que es tradueix en menys capacitat de l'administració per invertir en el nostre futur.

Aquesta fallida serveix per il·lustrar-nos de la urgent necessitat de diversificar l'origen de la riquesa aquí a les Illes Balears, reduir la dependència d'un sector i protegir-nos del perill que suposa no tenir estructures econòmiques fortes i sobretot diverses aquí a les Illes. Per tant li faré una sèrie de preguntes. Quines mesures pensa prendre el Govern per protegir les famílies de Balears del perill que suposa la forta dependència del sector turístic? Després, quines mesures s'estan prenent per atreure un altre tipus de majoristes de viatges de més valor afegit?; al cap i a la fi sabem que el *low*

cost... normalment ja sabem com acaba, en tenim un clar exemple ara. Sé que vostè durant la seva intervenció ho ha dit, a veure si em podria tornar a repetir, si no li sap greu, quantes persones s'han vist afectades per aquesta situació; també més o menys a quant puja l'import que deixaran de pagar a les nostres Illes Balears, i quantes empreses es veuran afectades pels impagaments, també.

I en el marc del lloguer de vacances, a veure si..., ja que ha dit que s'allargaria, a veure si més o menys ens pot dir quan hi haurà un següent esborrany.

Ja està la meva intervenció. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Picornell. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Reus per un temps de deu minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, presidenta. En primer lloc volem donar la benvinguda al vicepresident i al seu equip, i donar-li les gràcies també per l'explicació bastant detallada que ha fet dia per dia de les actuacions que es varen anar fent. Jo crec que el Govern, pel que ha explicat el vicepresident, en un primer moment va intentar donar el màxim d'informació als afectats, ha estat al costat dels empleats. Evidentment es crea una situació jurídica que deu ser complexa amb el tema de la fallida, que sigui instada al Regne Unit, i crec que el Govern ha fet el que tocava, analitzant jurídicament aquesta situació i estant en contacte amb els administradors en aquest cas designats a un altre estat.

A mi el que m'ha preocupat més és l'autèntic model de negoci pirata que m'ha semblat entendre, pel que ha explicat el vicepresident, que tenia aquesta gent. Evidentment, com deia el Sr. Gijón, quan un té la primera notícia que una empresa d'aquest estil fa fallida és mal d'entendre, tenint en compte com està funcionant el sector actualment, és a dir, és mal d'entendre que una empresa d'un sector, diguem, que està en un auge econòmic, tenguí aquests problemes, i clar, quan... el que ha de comentat del model econòmic que seguia aquesta gent, que el que feia era especular amb els doblers dels seus clients, m'agradaria saber si això ha estat una pràctica, diguem, que han duit a terme les darreres setmanes o si ha estat una cosa que realment és el model de negoci d'aquesta gent.

També m'agradaria saber..., m'ha semblat entendre que el tema..., com que s'insta davant la justícia britànica, s'estava mirant que fos la justícia britànica que administràs l'aval que tenen depositat, si això vol dir que en aquest cas els clients que haguessin de venir a les Balears farien la reclamació..., seria, diríem, la justícia britànica que administraria les devolucions que es poguessin fet en aquestes quantitats i si serà en aquest cas la justícia britànica que decidirà el sistema o com funcionarà, si ja ho sap.

Respecte del tema del lloguer de vacances, evidentment entenem que és un tema complex i que s'hi està fent feina. Esperem en tot cas que pugui ser dins aquest període de sessions que ve que puguem ja tenir una proposta. Entenem que és un tema complex, entenem que és un tema que requereix de

seguretat jurídica, que requereix de molts d'actors que entren en joc.

El que no compartesc és el que ha dit el Sr. Gijón respecte de les activitats, si hi ha un poble en què es pot fer una activitat i un poble en què no; és que l'ordenament urbanístic actualment és així, vull dir que un municipi pot decidir que un carrer pot tenir ús comercial i s'hi pot obrir una botiga, o pot tenir l'ús recreatiu i s'hi pot obrir un restaurant o no, i pot decidir que a un carrer sí i a un carrer no, i un municipi pot decidir que a determinades zones es pugui fer això o no; vull dir que això és així, no és cap cosa estranya. Igualment que, evidentment, d'ençà del POOT, hi ha les zones que són turístiques i on s'hi poden fer establiments hotelers, i hi ha...; les classificacions urbanístiques funcionen així. Per tant crec que no es descobreix res nou i evidentment la part urbanística, tenint en compte quin és el model cap al qual s'avança en prestació de serveis dins la Unió Europea i el model que està defensant la Comissió Nacional del Mercat de la Competència, evidentment si s'ha de poder regular de qualque manera..., i és important que entrem a regular-ho, perquè sabem que tot això té la seva part positiva i la seva part negativa, si hem d'entrar de qualque manera a regular-ho ha de ser mitjançant l'urbanisme.

Res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula el Sr. Melià per un temps de deu minuts. Gràcies.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la fallida d'una empresa sempre és una situació traumàtica, això és conegut i segurament és inevitable, perquè hi ha empreses que van bé i empreses que van malament, i això és un poc l'economia de lliure mercat, encara que el sector econòmic on s'ubica aquesta empresa estigui funcionant bé, també en els sectors que funcionen bé també es produeixen fallides i això és inevitable.

És evident que el Govern té un marge de maniobra estret i que som més esclaus de la demagògia feta quan eren oposició que d'una altra cosa, perquè el marge de maniobra d'aquest govern i de l'anterior era estret. Per tant, més enllà d'allò que vostès han fet, que ben fet està, la solidaritat amb els treballadors, l'aportació d'informació tant als clients com als treballadors, evidentment això són accions positives i és dins el marge de maniobra que es té allò que s'ha de fer. L'únic que es pot plantejar és allò que deia el Sr. Gijón, com es minimitzen els efectes negatius; i com es minimitzen?, incrementant els avals?, es minimitzen així? Després vendran, ja ho sap, vendran els defensors del liberalisme i diran: "com poden posar tantes traves a la creació d'empreses i a la generació d'activitat econòmica?". Clar, això és un debat complicat, perquè més enllà de dir quatre frases i quatre generalitats, que és bo de fer, tots som capaços de fer-ho, després si has de concretar és quan vénen els problemes. Com es minimitza?, com es minimitza que no tenguim efectes per a la creació d'empreses, per a generació d'activitat econòmica, etc., etc.? Per tant nosaltres

valoram positivament les accions, som conscients del poc marge de maniobra que tenien i crec que s'està fent allò que bonament es pot fer en aquestes situacions que, ja dic, són traumàtiques i no són agradables per a ningú.

Dit això, en relació amb la fallida de l'empresa em centraré més en el tema del lloguer de vacances. Com vostè sap, nosaltres li vàrem formular tot una sèrie de preguntes orals en comissió, on vàrem intentar entrar a fons en la qüestió del lloguer de vacances. Vostès varen elaborar un document de treball, document de treball del qual gairebé no ha comentat res, i pensam que era la seva proposta. El Sr. Gijón deia que sabem molt poc d'allò que vol fer aquest govern; bé, vostès varen elaborar un document de treball, voldríem saber si aquest document de treball l'han abandonat, perquè veim que no parlen d'aquest document de treball, i per tant no sabem si és que n'han elaborat un altre o que han renunciat a aquest document de treball, o si continuen en la línia que tenen pensat reflectir en el seu projecte de llei.

Com li vàrem expressar a les preguntes orals, entenem perfectament que el lloguer de vacances i la regulació han d'anar per la via de l'intercanvi de places, la via de l'intercanvi de places és el sostre de places. És la manera de limitar i de no morir d'èxit per part de les Illes Balears en el tema del turisme. També li vàrem manifestar que per a nosaltres és molt important que aquest intercanvi de places es faci a través de borses diferents, perquè no és el mateix les places hoteleres que les places d'estades turístiques que ja estan d'alta a la conselleria, que les places d'aquests plurifamiliars que s'han de regular i que per tant en molts de casos serà possible exercir aquesta oferta turística. No és el mateix, i per tant entenem que hi hauria d'haver tres borses de places, totes subjectes a l'intercanvi, però amb uns preus i amb unes realitats diferents.

I li vàrem expressar que aquestes places de lloguer plurifamiliar existien. I amb això connect amb la idea també que expressava el Sr. Gijón: aquestes places no són noves, existeixen, la realitat és que existeixen, ho volen negar o no. A mi me fa gràcia el Sr. Gijón, perquè clar, pareix que la Llei de turisme la degueren fer el darrer dia de la legislatura, que no és així, perquè la Llei de turisme era del 2012, i a mi m'agradaria saber quants d'expedients sancionadors varen tramitar ells durant tres anys, perquè clar, ara pareix que... i no és que jo hagi de defensar el Govern, no l'he de defensar, però hi ha expressions i demagògies que la veritat tenen molt poc recorregut. Durant tres anys no es va fer gairebé cap inspecció ni es va posar gairebé cap sanció en aquesta matèria, igual que està passant el darrer any; per què?, perquè la realitat existent és molt potent i la capacitat de l'administració de prohibir i lluitar contra tota una oferta existent és absurda. Per tant és molt més raonable anar a la regulació, el que passa és que estan fent tard en aquesta regulació.

Nosaltres el que voldríem és que el Govern es comprometés amb aquesta idea de les tres borses diferents, amb l'intercanvi, i amb la idea que hi ha d'haver un període transitori on aquestes places existents no regulades de lloguer plurifamiliar es poguessin donar d'alta sense intercanvi. I aleshores tendríem el sostre i sabríem on som, que és allò que va passar, ja li ho vaig expressar a l'altra comissió, amb els hotels, perquè els hotels, fins que va arribar l'intercanvi, s'anaven autoritzant i teníem,

per tant, una realitat de places existents quan es va posar l'intercanvi. En aquest cas no tenim d'alta cap plaça de lloguer plurifamiliar. Per tant, primer hem de saber quines places tenim i després posar l'intercanvi, acte seguit. Pensam que això és el camí lògic, que és allò que, ja dic, varem fer amb els hotels.

M'ha preocupat... pareix que l'exigència fiscal és una altra qüestió. Vostè ha paregut que donava per fet que no es complien les obligacions fiscals. Les obligacions fiscals s'han de complir, de l'ecotaxa i de tot: d'IRPF, d'IVA, etc., etc., perquè clar, encara que no estiguin regulats el que han de fer és pagar, i en això crec que hi ha molta confusió sobre la qüestió. Jo sempre pos l'exemple: quan un senyor fa una edificació il·legal aquest senyor també ha de pagar impost de béns immobles; només faltaria que el que ho fa il·legal no hagi de pagar ni els impostos, això ja seria l'absurd; tots sabem que aquest senyor ha de pagar IBI encara que hagi fet la casa il·legal. Per tant, aquests senyors que fan una oferta turística i tenen uns ingressos, tot això ha d'estar subjecte a la tributació, encara que no estiguin d'alta en aquest moment perquè no tenim la regulació feta, i crec que ha semblat que en un moment determinat que vostè deia: "bé, no estan complint amb les seves exigències fiscals perquè no tenim el control". No, això és molt important.

En relació amb allò dels municipis també m'ha fet gràcia. Home!, m'ha fet gràcia que ha dit que a 100 metres perquè és un municipi diferent no ho podran fer. Això és l'urbanisme, això es diu planejament, és la cosa més evident i més sabuda, això és així. L'eix central de l'urbanisme sempre ha estat el pla, el Pla general municipal. Per tant això és el més lògic i no podem abandonar aquesta idea. De vegades no sabem on volem anar. Nosaltres entenem perfectament i li varem expressar que evidentment els consells i els ajuntaments tenen un paper molt important en aquesta qüestió. Ara bé, si anam a l'intercanvi de places, aquest paper realment acabarà essent secundari; perquè?, perquè si permetem que es donin d'alta les existents, de noves, com passa amb els hotels, de nous, poca cosa. Realment se'n fan pocs de nous hotels a les Illes Balears, molt pocs. Per tant, el problema real és regular allò que tenim, no allò que vendrà en el futur, que això, per molt que evidentment hi hagi d'haver un paper important dels consells i de l'urbanisme i de l'ordenació territorial, al final tindrà poc recorregut en el sentit de quantia.

I finalment evidentment compartim, ja també li ho varem expressar, el tema de la qualitat. És molt important que hi hagi uns criteris de qualitat d'aquesta oferta turística, com de tota l'oferta turística que es fa a les Illes Balears. A nosaltres ens sap greu que no es compleixi el mandat legal, perquè nosaltres varem presentar una esmena a la Llei de l'impost turístic que la majoria va acceptar i per tant és un mandat legal que tenen vostès de complir un termini. I, clar, sabem que és complex, sabem que cada illa opina diferent, sabem que hi ha multitud de factors, però hi ha un compromís legal i vostès tenen l'obligació de complir la llei, i per tant nosaltres allò que els demanam és que la compleixin i que s'atreveixin a posar una proposta concreta damunt la taula més enllà d'aquest document de treball.

I també li pregaríem que tengui en compte els grups parlamentaris, perquè vostès fan molta feina, ens diu que fan

molta feina, però als grups parlamentaris no se'ns dona l'oportunitat de participar en l'elaboració, i crec que com que és un tema complex i com que és un tema molt important estaria molt bé que també als grups parlamentaris se'ns donàs aquesta oportunitat, més enllà del fet que evidentment hi haurà un tràmit parlamentari i podem fer esmenes, que això ja ho sabem i és obvi.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Castells per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. També, Sr. Vicepresident, moltes gràcies, i al seu equip per ser aquí, per demostrar que la feina parlamentària no està afectada pel problema de l'estacionalitat, ja que el sector turístic fa feina el mes d'agost idò la Comissió de Turisme també, només faltaria. Moltes gràcies per les seves explicacions.

Anant al primer tema, al tema de la fallida, i com ja s'ha dit, jo crec que és obvi, tots en som conscients, que la fallida o qualsevol procés concursal es dona, s'ha donat sempre, es donarà sempre i es dona en tots els sectors, i al final, tot i que és veritat que, com deia el Sr. Melià, és una mala notícia, el procés concursal de fet dona l'opció de resoldre una situació que ja estava viciada i que ja estava malalta d'una empresa; per tant a vegades és la solució menys dolenta per resoldre una situació d'incertitud en el mercat com es dona en aquest cas. Per tant, bé, jo ho equipararia una mica a quan pot haver-hi, diguem, un desastre natural, allò que diu la dita aquella de..., o aquesta anècdota italiana: "*piove, porco governo*". Bé, hi ha una fallida d'una empresa, doncs bé, el Govern poca cosa hi pot fer, excepte el que vostè ha explicat que han fet, que jo crec que cal felicitar-los. Jo crec que vostè amb l'explicació que ha donat doncs s'ha vist que el Govern va respondre amb tota celeritat i fins i tot en dies en què era difícil tenir cintura per reaccionar, i per tant dintre del desastre natural que representa una fallida per a un govern en què evidentment no hi té cap responsabilitat s'ha reaccionat ràpidament intentant minimitzar els efectes d'aquest petit desastre. Dic petit perquè afortunadament hi ha majoristes de viatges més grans, que el dia que facin una fallida aleshores sí que haurem begut oli, perquè de fet petites fallides de petits majoristes se'n produeixen cada any; el que passa és que moltes passen desapercebudes i altres són mitjanetes com aquesta, i esperem que no vagi a més.

Per tant, primera conclusió, que jo crec que és l'objecte d'aquesta compareixença, que és avaluar les mesures que vostès han pres per minimitzar aquesta eventualitat que escapa al control del Govern, que és la fallida d'una empresa; per tant, primer objecte de la compareixença, que és donar comptes de les gestions que ha fet el Govern, jo crec que cal felicitar-los perquè s'han mogut ràpidament i han minimitzat els impactes d'aquesta fallida.

Respecte de la magnitud de la tragèdia, vostè ens ha donat dades molt concretes sobre les reserves impagades, però si ho he entès bé s'ha referit a viatges comprats a partir del 15 de juliol, és a dir, a partir del moment en què es declara la situació de fallida hi havia reserves impagades per aquest import. Però jo entenc que això exclou una altra realitat que crec que és molt important per veure com afecta aquesta fallida a la realitat empresarial de les Illes, que són tots els diners de reserves de viatges anteriors que aquest majorista de viatges deu a establiments turístics de les Illes Balears; és a dir, entenc que quan vostè ens parlava dels 2.000 i busques d'Eivissa, 7.000 i busques de Mallorca, 850 de Menorca..., es referia a reserves que tenien data de 15 de juliol cap endavant, i els perjudicats de les quals són els compradors, els clients, que han pagat aquests doblers al majorista i que aquest crèdit no els dona dret a gaudir de l'estada turística perquè l'establiment no ho ha rebut, i per tant només tenen com a opció tornar a pagar i després reclamar al majorista.

Però després hi ha una altra realitat que crec que també seria molt important que fóssim capaços de quantificar perquè és la que afecta el teixit empresarial autòcton, que són totes aquelles reserves anteriors que ja s'han substanciat, que per tant l'establiment ja ha prestat el servei, i que aquesta empresa mai no el pagarà, perquè no crec que aquesta empresa, precisament per les pràctiques que vostè ha dit, pagués de forma molt puntual els serveis que ja havien prestat els majoristes de viatges.

Això em porta de distingir, dintre del que serien els damnificats, tres grups, que jo crec que vostè a la seva compareixença ha fet molta referència a dos i n'hi ha un altre que potser n'hem parlat menys i que crec que ens hauria de preocupar. D'una banda hi ha els clients, que és a qui més atenció s'ha prestat; evidentment com a destí turístic ens ha de preocupar que l'atenció que es doni a aquests consumidors, a aquests turistes presents i potencialment futurs, sigui l'adequada, però diguem que en aquests casos estem parlant de molts de crèdits però molt repartits, que en alguns casos d'alguna economia familiar pot ser important, però diguem que són petits creditors de l'empresa fallida que, bé, hauran d'absorbir el perjudici però, com dic, està molt repartit. Després hi ha els treballadors, que vostè també hi ha fet referència, que són molt importants; és molt preocupant que la filial espanyola no estigui formalment en fallida perquè això també posa en risc o lesiona l'expectativa d'aquests treballadors de cobrar els sous endarrerits i les indemnitzacions que els pertocuin, però també entenc que estan atesos perquè em sembla que ha dit que el mateix conseller de Treball va assistir a algunes de les reunions amb els treballadors o amb el comitè d'empresa.

Però després hi ha un tercer grup, que és en el que jo voldria posar èmfasi, que són les empreses turístiques de les Illes Balears que són creditors d'aquest majorista de viatges, com deia, per serveis prestats amb anterioritat a la declaració de fallida. En aquest cas són pocs crèdits, perquè crec que afecta a relativament poques empreses de Balears, però poden ser crèdits molt importants. Clar, tot això depèn de la quota que aquest majorista tingui en les reserves de cada establiment. Això em preocupa perquè, clar, evidentment sí que pot donar lloc al fet que hi hagi empreses que estiguin en aquests

moments amb problemes molt seriosos perquè hagin, per exemple, confiat el 50% de la seva planta a la comercialització d'aquest majorista, i ara simplement vegin tota la temporada perduda, perquè posem el cas aquest hipotètic del 50% simplement que no cobraran perquè aquesta empresa els estigüés pagant a tres mesos, doncs tirant tres mesos enrere des del 15 de juliol pot ser que no hagin cobrat res en els tres mesos anteriors. En aquest cas pens que són empreses a les quals no convé que el procés concursal es tramiti davant la justícia britànica...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, Sr. Castells. Silenci, per favor, perquè impedeix que se senti bé tot. Gràcies.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En aquest cas aquestes empreses, clar, tampoc no sé els contractes d'aquestes empreses si eren amb la filial espanyola o amb la matriu britànica. Clar, al final la jurisdicció competent dependrà d'això, dependrà d'això perquè s'haurà de veure si aquestes empreses tenien relacions amb la filial espanyola, que aleshores probablement..., bé, probablement..., sí, probablement la jurisdicció competent seria l'espanyola, excepte que en el contracte no s'establís que també fos la britànica.

Per tant valdria la pena que analitzéssim per separat cadascun d'aquests grups d'afectats, perquè pel que penso que nosaltres també hem de vetllar, que són les empreses turístiques, es troben en una situació molt diferent i per a les quals probablement les solucions són molt diferents que per als altres grups, i aquí d'alguna manera vindrien les meves preguntes sobre aquest tema, és a dir, hi ha alguna acció específica pensada per donar suport a les empreses...?, és a dir, primer quantes empreses, més o manco, tenen estimat..., quantes empreses poden haver patit d'una forma crítica la fallida d'aquest majorista de viatges?, i si poden ser necessàries accions específiques de suport, tant pot ser d'assessorament jurídic com d'accés a mesures de crèdit en cas que aquesta fallida els suposi un percentatge de morositat o d'impagament molt gran en la seva facturació anual.

Això pel que fa a la primera part de la compareixença. Pel que fa a l'altra part, la del lloguer de vacances, jo crec que no és gaire pertinent entrar en les qüestions de fons, perquè de fet aquí la compareixença no es demana per parlar de les qüestions de fons; les qüestions de fons ja es van parlar quan es va aprovar la proposició de llei, quan es va aprovar la llei amb l'esmena a què es referia el Sr. Melià, i som aquí per parlar del perquè no s'ha complert el termini que s'havia acordat. Jo en aquest sentit crec que tots els grups, i de forma molt significativa els grups de l'oposició, s'han solidaritzat d'alguna manera amb la conselleria perquè han reconegut que realment és un tema molt complex, i d'alguna manera, més que retreure-li que no ho hagin fet a temps, el que li han retret és la valentia que va tenir en el seu moment d'adquirir el compromís de fer-ho en tan poc temps. Aleshores jo crec que, per tant, tothom és conscient, tota la cambra és conscient, i els portaveus que m'han precedit, que són més coneixedors de la matèria que jo,

que és un tema molt complex, que requereix temps, i que a més a més és molt arriscat regular de forma equivocada.

Jo crec que s'ha demostrat, i tots ho sabem, que la conselleria ha estat treballant molt intensament en això, tots hem tingut accés al document de treball, que era un document en què precisament s'intentava plantejar-se tots els temes, obrir-lo; és a dir, moltes vegades critiquem el Govern del fet que ja ens arriben els esborranys molt tancats; jo crec que en aquest cas la transparència ha estat total, vostès han plantejat tots, diguem, els temes susceptibles de debat en un document de treball, s'ha fet arribar a totes les institucions territorials, consells insulars, ajuntaments, s'han fet reunions amb els sectors afectats; per tant, crec que estem en el bon camí i realment només cal lamentar que no s'hagi estat capaç de complir el termini que ens havíem autoimposat, segurament més pel convenciment de la importància del tema que no pas perquè el tema fos susceptible de ser resolt en tan poc temps.

He dit que no entraré al fons i no hi entraré, però només vull dir una cosa que crec que no és de fons, que és de forma, que és d'alguna manera la... alguns posicionaments que hi ha hagut. Crec que aquí tant vostè com altres portaveus, ara penso en el Sr. Melià que d'alguna manera semblava que li retreia, però crec que li estava donant la raó, que és que evidentment hi ha un instrument fonamental implicat aquí que és dels ajuntaments, que és el planejament. Per tant crec que aquí com a una primera reacció per part de... o almenys ho vaig veure per premsa, no?, de les entitats locals que deien que no volien d'alguna manera embrutar-se les mans en aquest tema, no?, perquè era molt complex, crec que la seva postura... des del nostre grup donam suport totalment a la seva postura, és a dir, cada institució ha d'assumir la responsabilitat de les competències que té, i és obvi que quan parlem de la (...) d'una activitat i d'un ús urbanístic que és diferent de l'estrictament residencial, és obvi que les administracions locals no poden eludir la seva responsabilitat i, per tant, en aquest tema... crec que és obvi que aquesta normativa haurà... i sobretot pel que vostè ha dit que cal adaptar la problemàtica a les diferents realitats, que és molt diferent a cadascuna de les nostres illes. Per tant, és obvi que la normativa, sigui quina sigui, haurà de donar un marge de maniobra ampli a consells insulars i a ajuntaments per poder adaptar els principis generals d'aquesta legislació a la problemàtica específica.

Això és tot. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Atès que no hi ha cap representant del Grup Mixt passam directament al Grup Parlamentari Socialista, i té la paraula per un temps de deu minuts el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Benvingut, Sr. Conseller, i evidentment tot el seu equip també.

Dia 26 de juliol, fa molts poc dies, la Sra. Prohens era interrogada per un periodista sobre per què havien demanat la seva compareixença urgent i va dir que ho varen motivar perquè no es podien demorar les seves explicacions a mitjan

setembre. Benvinguda sigui la urgència perquè les urgències d'avui il·lustren els relaxaments de fa no gaire temps, quan els consellers tenien moltes dificultats per trobar la porta d'aquesta comissió; venien molt poc, de tant en tant, i després de molta insistència, a més.

El Sr. Gijón ha tret el cas d'Orizonia i el seu comportament i el de la portaveu del grup socialista, la Sra. Barceló, davant la fallida d'Orizonia, i evidentment Orizonia i Low Cost Travel tenen algunes similituds, i les similituds que tenen és la falta d'ètica dels comportaments empresarials de determinades persones, la falta de comportament ètic.

Més enllà d'açò, de la situació actual en el debat que vàrem tenir aquí sobre Orizonia com al debat que vàrem tenir aquí sobre Iberia, com molts d'altres debats de problemes greus laborals que hi va haver, allò que es demanava al Govern i és allò que li hem de demanar a vostè avui és que la mirada del Govern, la posició del Govern sigui a favor de les persones afectades, primer dels treballadors de l'empresa, després dels clients, dels usuaris d'aquestes empreses que també estan afectats.

No val donar per resposta com era costum i hàbit en aquesta casa dir que açò era un problema empresarial, que era un problema de l'empresa i, en pla Ponci Pilat, rentar-se les mans en seu parlamentària i deixar que la justícia actués i que actués tothom; el Govern s'ha de comprometre i ha d'estar al costat de les persones afectades i especialment dels treballadors afectats. Açò és el que, per les seves informacions, vostè està fent, açò és el que crec que és responsabilitat dels grups demanar-li avui, que es posin, que continuïn treballant com ho estan fent per donar suport a aquests 80 treballadors, per donar suport als clients que lamentablement s'hauran de substanciar, sembla, davant la justícia britànica, no davant la justícia espanyola, cosa que seria de desitjar, fer el màxim d'esforços possibles. Aquí els hauria d'ajudar el Ministeri de Justícia, aquí els hauria d'ajudar el Ministeri d'Afers Estrangers, d'intentar que, si és possible, ho desconec, sigui la justícia espanyola la que resolgui el problema de la fallida de Low Cost Travel perquè evidentment ens aniria crec que millor a tots per donar resposta; cert és que els clients de Low Cost Travel són... la gran majoria són britànics, però les empreses afectades són de capital de les Illes Balears, moltíssimes d'elles, els hotels, els hotelers que deixaran de cobrar són d'aquí i per tant també ens interessa la defensa d'aquests interessos com més potent millor, i evidentment si fos la justícia espanyola aniria molt millor que fos aquí.

Vostè ha apuntat els problemes, diguéssim, d'on vénen, de la falta de comportament ètic, de... també s'ha dit aquests dies, dels petitíssims marges comercials amb què juguen aquestes companyies que fa que açò sigui una pilota duríssima. Està clar que la fallida de Low Cost Travel no està vinculada al fet que els treballadors tinguessin uns sous comparables als d'un cambrer o d'una dona de neteja d'aquestes illes, que com tothom sap cobren 80.000 euros cada mes, cada any perdó, sinó simplement que són per problemes empresarials que han estat afectats.

I els haurien de demanar, que açò no s'ha demanat encara, públicament, per què va venir Low Cost Travel a instal·lar-se

al Parc Bit. L'única versió que hem tingut fins ara és la que va donar el Sr. Bauzá dia... a la Word Travel Market del 2013, encara al diari *Ultima Hora* de dia 5 d'agost de 2013 si van a la web poden veure el vídeo que hi ha penjat, i diu que és gràcies als mèrits del canvi de model estructural turístic que ha tirat endavant el Partit Popular a través de la Llei de turisme. El Sr. Bauzá s'imputava els mèrits que gràcies a les seves reformes estructurals les companyies venien a radicar-se a les Illes Balears. Evidentment no estic dient amb açò que la responsabilitat sigui del Sr. Bauzá, evidentment, i del Partit Popular que aquesta empresa hagi fallat, sinó que evidentment s'ha vist molt clarament que respostes com aquestes a vegades no duen a res més que a posar-se medalles inútils que a la llarga són perilloses de mantenir, no? I una d'aquestes coses que al Sr. Bauzá li agradava cada vegada que hi havia una fira turística important, donar una gran notícia per al turisme de Balears, la de la Word Travel Market de 2013 va ser aquesta, juntament amb l'eterna notícia de totes les fires que era el meravellós aparador turístic que prest havia d'entrar en funcionament a cada fira, prest havia d'entrar en funcionament i que sabem que encara està... l'aparador absolutament inútil, inutilitzat i amb els milions que ha costat a tots els ciutadans d'aquestes illes.

Però la pregunta de per què va venir aquesta companyia a radicar-se a les Illes Balears crec que és pertinent, ens l'hem de fer tranquil·lament, i possiblement és per algunes coses que tenen a veure amb la regulació espanyola, diferent a la regulació britànica i també diferent a la regulació alemanya, perquè aquestes dies també ha fet fallida un altre majorista de viatges, Urlaub, un majorista de viatges alemany, i hem vist com no ha fet tanta sabonera perquè és més petit i també afecta menys gent, però també perquè la DRV, la patronal de les agències de viatges alemanyes, es fa càrrec de la... responsablement d'aquesta fallida i de donar resposta als afectats.

Vostè -ja ho hem vist-, la fiança d'1.200.000 euros que té dipositada aquesta empresa a les illes dona per a molt poc, donarà per al que donarà, i possiblement en aquestes qüestions i les facilitats donades per venir aquí fossin les que va tenir aquesta companyia i no les bondats de la Llei de turisme per venir a radicar-se a les Illes Balears, i aquí crec que tranquil·lament haurem de fer una reflexió, són qüestions que afecten més a la regulació estatal, no tant a la regulació de les Illes Balears, però evidentment són qüestions que haurem de debatre amb calma perquè no tornin a passar. Sempre hi haurà fallides, sempre hi haurà problemes, ja ho ha dit el Sr. Melià, però evidentment intentarem... per intentar evitar-ho el màxim possible.

A hores d'ara crec que allò principal és estar al costat tant de les empreses de les Illes Balears afectades, crec que tenen deutes; hem vist, també hem pogut seguir aquests dies com hi havia empreses que havien deixat de fer feina amb Low Cost Travel per raons que pagaven malament i pagaven tard i per tant havien abandonat les relacions amb Low Cost Travel, i sobretot estar també al costat d'aquestes 80 persones afectades, el 80 treballadors, que intentin no sentir-se tot sols davant la situació tan delicada que viuen, sobretot davant la possibilitat que encara no hi ha un ERE i per tant, si no hi ha un ERE són

unes persones que estan en uns llimbs jurídics en el mercat laboral i per tant és un problema greu.

Entenc també que val la pena fer l'esforç d'intentar dur el judici aquí; sé que serà molt difícil, però val la pena, supòs, explorar totes les possibilitats. M'agradaria que m'expliquéssis si hi veuen possibilitats o no, i en tot cas també establir... estaria bé, supòs que és molt prest encara per saber-ho, però un cens de quin és... de fer un cens de quin és el deute real que ha deixat aquesta empresa a les empreses de les Illes Balears, és a dir, sabem el nombre d'afectats, el nombre de reserves, saber també totes les empreses que s'han vist afectades econòmicament per poder-les també acompanyar; són empreses d'aquí i crec que val la pena que siguin acompanyades pel Govern.

Passant al lloguer d'habitatges, tots sabem que és un problema complex, tots sabem que és un problema que afecta d'una manera diferent a cadascuna de les illes, fins i tot els mateixos polítics d'aquest parlament tenen visions distintes del problema segons de quina illa siguin. Avui aquí no hi ha justament cap diputat d'Eivissa, però evidentment el problema d'Eivissa és molt diferent del problema de Menorca; fins i tot aquí el Sr. Melià apuntava a models com l'intercanvi de places fa una estona i que, diguéssim, que el lloguer turístic s'incorporés amb un sistema de tres bosses dins el sistema d'intercanvi de places. El sistema d'intercanvi de places no és universal a les illes, Menorca no té sistema d'intercanvi de places. Evidentment açò simplement és... ho dic en el sentit que el sistema és tan complex i tan poc particular que cada illa té una realitat diferent.

I està clar també que és fonamental harmonitzar la iniciativa legislativa del Govern amb les competències d'ordenació territorial i les competències d'ordenació turística que tenen majoritàriament els consells insulars, i també evidentment amb la capacitat de planificació dels ajuntaments, que són els que han de tenir la darrera paraula sobre el seu terme municipal, i evidentment també les comunitats de propietaris, les persones que viuen als habitatges, sobretot de propietat horitzontal i vertical de les nostres illes.

El problema és complex. La llei de 2012 el que feia era prohibir. Evidentment prohibint no va resoldre el problema, el problema ha continuat existint, el problema ha continuat creixent, s'han incorporat cada dia més i es poden seguir incorporant més places a l'oferta turística; qualsevol que visqui a un poble de les nostres illes veu entrar i sortir maletes constantment dels portals de les cases. Evidentment és un fenomen que creix, un fenomen molt difícil d'aturar. Evidentment els sistemes d'economia... que se'n diu col·laborativa, que moltes vegades no és res més que una economia submergida, però en tot cas... seguim amb els eufemismes, és a dir, són molt..., el creixement d'aquest tipus d'economia fa molt difícil... de controlar, els sistemes d'inspecció de què disposa el Govern eren i són escassíssims, els que disposen els consells insular exactament igual, els ajuntaments no diguem, tenen problemes els ajuntaments fins i tot per fer mantenir l'ordre en alguns moments, diguéssim, dins els blocs de pisos quan hi ha excessius clients turístics. Tot açò fa que la dificultat sigui important a l'hora de poder regular.

Vàrem veure també que al 2012 teníem la llei, la Llei de turisme, la llei Delgado com se la coneix; fins a finals del 2015, pràcticament en campanya electoral, no tenim el reglament. El reglament contradiu la llei, és inaudit, però el reglament de turisme va en contra de la mateixa llei que intenta desenvolupar, és a dir, un decret del Govern gosa contradir el Parlament, vull dir, és una cosa summament irregular, bé, que així està, i evidentment ningú no hi va poder fer res; Eivissa sí que va... Formentera, perdó, va al·legar, però era en campanya electoral i era molt complicat ja poder fer res, però -diguéssim- el reglament, a part de contradir la llei, envaeix les competències dels consells d'una manera escandalosa, és pitjor..., jo a vegades l'he comparat com la invasió de Polònia, és una invasió legislativa en pla invasió de Polònia.

En aquest sentit, per tant, és necessari regular, és necessari que la regulació sigui efectiva, sigui eficient; açò és molt fàcil de dir, és molt difícil de fer, el marge que té de maniobra el Govern entenc que és petit perquè evidentment els consells insulars tenen la paraula sobre el seu territori, tenen les competències d'ordenació turística i també tenen les competències d'ordenació territorial, i és cert que en algun municipi es podran fer coses que en un altre municipi no es podran fer perquè no tots els municipis tenen el mateix desenvolupament econòmic, no tenen les mateixes prioritats territorials ni les mateixes probabilitats de desenvolupament econòmic, i açò evidentment ho contempla el nostre ordenament jurídic a partir de l'autonomia municipal i la capacitat que tenen els ajuntaments de planificació urbanística.

La voluntat del Govern estava i crec que està clara en el sentit de regular. Som conscient, i he pogut participar en algunes reunions, de les dificultats que s'ha trobat davant les distintes sensibilitats. No tots els empresaris d'aquestes illes, depenent del sector que representin, pensen igual sobre com s'ha de regular, no pensen igual sobre com s'ha de regular els empresaris de cadascuna de les illes. Evidentment els consells insulars tenen unes sensibilitats totalment distintes segons sigui el Consell de Mallorca, el Consell d'Eivissa, el de Menorca o el de Formentera. Hem vist com a Eivissa els partits polítics des del Partit Popular fins a Podem volen la prohibició absoluta d'aquest sistema; no així a les altres illes, ho hem vist avui i si es demanen regulacions en aquest sentit és perquè evidentment tots reconeixem les mancances de la llei vigent, i està clar a més que la llei no responia a les necessitats de ningú. Per començar el Consell Insular de Menorca va aconseguir una modificació de la regulació dels habitatges de vacances, una regulació que tampoc no ha servit de res perquè després el Govern no el va deixar reglamentar sobre la modificació que havia fet a la Llei de turisme, i per tant som al 2016 en la mateixa posició en què estàvem al 2012, però amb un nombre molt superior de places, diguéssim, irregulars al mercat: la necessitat, que crec que compartim, de posar sostres al nombre de places, de regular el sistema de places d'una manera diferent perquè a les nostres illes el turisme respongui a paràmetres de qualitat, respongui a paràmetres, diguéssim, de democratització econòmica de l'activitat turística.

Vostè va presentar una oferta, una proposta, un document, fa uns mesos; aquest document ha patit, ha sofert un munt de vicissituds molt importants. Hem de tenir en compte també que la legislació territorial limita moltíssim les possibilitats...,

perdó, la legislació comercial a les directives europees limita moltíssim les possibilitats, els marges d'actuació, i en aquest sentit la via de la legislació territorial sembla ser la més lògica, la via de fuita de les regulacions europees, per poder posar un marc que ens vagi bé a cadascuna de les illes del lloguer d'habitatges.

En aquest sentit, crec que val més anar una mica més poc a poc i no cometre els errors que han comès altres comunitats, no cometre l'error que es va cometre a la llei del 2012, també, que hem vist que no ha servit més que per mirar cap a una altra banda. Evidentment és impossible amb els mitjans que en aquests moments té el Govern de posar ordre a tot aquest sistema.

I la fiscalitat és important; ho deia el Sr. Melià, que evidentment que una oferta sigui regulada no vol dir que pugui fugir de les responsabilitats fiscals, però sí que és cert que més enllà de la responsabilitat que tenen les persones que fan aquesta activitat irregular de pagar els seus impostos és necessari que aquests impostos realment es paguin i en molts de casos lamentablement, no diré que la majoria però sí en molts de casos, no es paguen aquests impostos avui dia, i aquests impostos són imprescindibles perquè aquestes persones evidentment que vénen a les nostres illes a fer turisme d'una manera, diguéssim, entre cometes, irregular evidentment també usen dels nostres recursos, usen de les nostres reserves naturals. Per tant la resposta que han de donar el Govern, les administracions públiques, els ajuntaments, els consells davant la massificació d'aquesta gent és que necessita de la seva contribució impositiva i per tant, tant per la via dels impostos ordinaris com per via dels impost turístic, és necessari que contribueixin també a garantir la sostenibilitat del nostre sistema.

Ens agradaria una economia, com demanava el Sr. Picornell, més diversificada, més equilibrada en aquests moments. Açò és una feina de futur, que aquest govern em consta que intenta tirar-la endavant, però evidentment mentrestant tenim allò que tenim, una economia massa basada cap al turisme...

LA SRA. PRESIDENTA:

Anirà acabant, Sr. Borràs?

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, Sra. Presidenta. ...intentar que dins les possibilitats d'aquest govern anem millorant l'oferta turística de les nostres illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Borràs. Contesta el vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Intentaré contestar totes i cadascuna de les preguntes que s'han fet.

Començaré per la suspensió de pagament d'Orizonia. Eren 2.000 treballadors, no 80, eren 2.000 treballadors. En qualsevol cas, un sol treballador és important, un sol treballador és important, i evidentment el que hem fet és des del primer moment estar al costat dels treballadors, i actualment tant la Direcció General de Turisme com la Direcció General de Treball estan fent el seguiment i estan fent la pressió a l'empresa perquè compleixi les seves obligacions el més aviat possible i, per tant, no hem de deixar de fer aquesta feina necessària.

Quant al tema de la primera notícia que hem tengut de la suspensió de pagaments, he de dir que en general va agafar per sorpresa a tothom, tot i que efectivament, algunes empreses davant els problemes de pagament que tenien com a proveïdors, de cobrament en aquest cas, sí que és vera que ja havien posat un poc el tema... que alguna cosa estava passant a Low Cost Travel, però els mateixos treballadors, quan ens hem reunit amb ells, no sospitaven efectivament que aquesta fallida s'hagués de fer. Els treballadors pensaven que la seu de Palma es tancaria i es traslladaria a un altre indret, on tal vegada les condicions laborals fossin més favorables a l'empresa i més desfavorables als treballadors, però no sospitaven de cap de les maneres que aquest tancament es pogués dur a terme.

Aclariré el tema de l'aval, que és un altre dels temes que ha sortit. Els avals actualment regulats a la comunitat autònoma estan regulats per un decret seu, Sr. Gijón, del seu partit, el Decret 20/2015 és el que obliga a deixar una garantia per a majoristes de 180.000 euros. En aquest cas hem tengut la sort que tenim 1.240.000 euros. És a dir, els clients han tengut la sort que hi ha 1.240.000 euros i podran recuperar un poquet més. S'imaginem si en lloc d'1.240.000 euros aquesta empresa hagués posat només l'aval que legalment se li exigeix, que és de 180.000 euros? Ara anava a dir una expressió, això és una... una misèria allò que haurien cobrat els clients finals. I dic clients finals perquè els avals, Sr. Castells, no són per a les empreses, està especificat clarament que són per als clients.

Per tant, evidentment nosaltres sí que hem estat en contacte amb les empreses des del primer moment. Sí que hem tengut notícia de quines són les empreses que han estat afectades, però ells saben que el concurs de creditors serà el que els haurà de veure d'on podran treure, perquè d'aquest aval que el Govern té, obligatòriament, des del punt de vista legal, ha d'anar al client final, i al client final de paquet turístic, ni tan sols al que va comprar un bitllet d'avió o un bitllet d'hotel a través d'aquesta empresa, sinó el que va comprar paquet turístic. Només aquests podran reclamar, i evidentment cobraran una part proporcional. I, insistesc, hem tengut la sort que aquesta empresa, perquè al Regne Unit se'ls exigia més, quan varen venir aquí varen rebaixar l'aval en relació amb el Regne Unit, però en tot cas moltíssim més del que s'exigeix.

I tampoc no critic al Partit Popular aquesta normativa, és més o manco la mateixa que hi ha per quasi totes les comunitats autònomes, perquè a quasi totes les comunitats autònomes l'aval que s'exigeix és molt baix i pràcticament en totes és una quantitat fixa. Catalunya em pens que és l'única que exigeix un percentatge damunt facturació, concretament el 3% damunt la facturació, anualment. Es pot estudiar aquesta situació, de fet nosaltres ara hem començat a estudiar davant possibles impagaments i possibles fallides si s'ha de canviar aquesta normativa dels avals, però -crec que ha estat el Sr. Melià que ho ha apuntat- llavors això podria afectar sobretot les empreses més petites, que podrien tenir dificultats a l'hora de dur a terme la seva activitat econòmica. Tot té pros i contres i n'hem de ser conscients.

En qualsevol dels casos, com dic, hem fet totes i cada una de les passes. Llavors, Sr. Gijón, crec que ha estat el Sr. Borràs que li ho ha recordat, en tot cas nosaltres hem anat a fer el màxim de gestions que s'havien de fer per part del Govern, i de cap membre del Govern durant aquestes setmanes, ni avui a la meua compareixença, no haurà sentit dir "això no era de la nostra competència, això és un problema d'empresa". Jo sí, i altres portaveus que eren aquí, sí que ho vàrem sentir moltes vegades en relació no només amb Orizonia, jo ho he sentit en relació amb altres empreses en aquest context en aquest parlament. De la meua boca no ho ha sentit, hem afrontat allò que havíem d'afrontar, amb la satisfacció que dins les nostres possibilitats hem arribat on podíem arribar, i fins i tot la mateixa associació de majoristes de viatges del Regne Unit, ABTA, ens ha donat les gràcies al Govern per l'agilitat en les gestions en relació amb la fallida de Lowcostholidays Travel. Per tant crec que la mateixa associació de majoristes de viatges del Regne Unit ens reconegui la feina que hem fet deu ser que les coses s'han fet ben fetes, i vull en aquest sentit donar les gràcies a tot l'equip de Turisme, a tot l'equip de la Direcció General de Tecnologia, a tot l'equip de la Conselleria de Treball, i evidentment no només em referesc als càrrecs polítics, em referesc també a tots els caps de departament i funcionaris que han fet la seva feina ben feta.

Estic totalment d'acord, Sr. Picornell, amb la necessitat de diversificació econòmica, de no dependència tan gran d'un únic sector econòmic. No només hi estic d'acord, sinó que lògicament és el model econòmic que compartim, és el model econòmic que volem impulsar. I de fet li vull donar una dada: és vera que aquesta empresa se n'ha anat ara del Parc BIT, una empresa que per cert efectivament el Sr. Bauzá en va bravejar quan va arribar, però podem dir que aquests darrers mesos el Parc BIT ha tengut una revifada importantíssima d'empreses de tot tipus, sobretot d'empreses de base tecnològica i que aposten per la innovació i la recerca. I això crec que és un element que hem de tenir en compte i que és indicatiu dins el global del nostre producte interior brut; això per desgràcia segueix essent massa petit, però dins aquesta evolució d'aquest model de sol i platja que tenim ara, de massificació turística, evolucionar cap un model de sol i dades, que en deim nosaltres, amb l'aposta per la innovació i per les noves tecnologies, són passes que ja s'han començat a fer i que jo crec que són importants.

Tornaré repetir a les persones afectades, que algun diputat m'ha demanat..., si ho trob. Són les persones afectades a Eivissa 5.940; a Mallorca, 21.932 i a Menorca, 855, però, a

Menorca 2.556. Torn repetir: 5.940 a Eivissa, 21.932 a Mallorca, 2.556 a Menorca. Alguns demanaven també les empreses afectades, tant el Sr. Picornell com el Sr. Castells; els establiments turístics afectats són: 1.139 a Mallorca, 455 a Eivissa i 245 a Menorca; establiments, eh?, establiments, no empreses, establiments turístic, per tant hotels: 1.139, 455 a Eivissa i 245 a Menorca. De totes maneres les empreses més afectades, les empreses afectades d'una manera més important només són dues -no puc donar noms per raons òbvies-, només són dues; són empreses solvents, són empreses fortes i per tant no patiran problemes econòmics, ho podran afrontar. Empreses d'aquí, de les Illes Balears, només dues són les que estan afectades de manera més important, amb diversos hotels cada una d'elles, però no tendran problema en aquest sentit, són empreses solvents.

Bé, una qüestió en què crec que tant MÉS com el PSOE han incidit, si administraran les devolucions a través del Regne Unit, les administrarem nosaltres. Però sí que ens interessa probablement afegir-nos al procés judicial que es dugui a terme en el Regne Unit i no iniciar un procés judicial a l'Estat espanyol, i li diré per què: perquè segurament tant per a les empreses, que és important com apuntava el Sr. Castells, com per als clients finals, segurament serà més àgil la justícia britànica, és allò que ens diuen els serveis jurídics de la comunitat autònoma, si ho feim d'aquesta manera. Per tant des de la comunitat autònoma no posarem cap emperò que es dugui per allà si el jutge ens ho demana, però en tot cas és una decisió judicial.

En tot cas sí que tenim una notícia de darrera hora, i és que se'ns ha dit per part del Sr. Clemens..., el Sr. Henry Shinners, que és l'administrador que està nomenat en aquests moments, s'ha dirigit a nosaltres avui matí mateix i efectivament ens diu que començaran el reconeixement a nivell judicial per part que es puguin dur a terme a través del Regne Unit totes les insolvències que afectaran tots els països de la Unió Europea, inclòs per tant l'Estat espanyol. Insistesc, és una comunicació que ens ha fet arribar avui matí mateix.

I crec que d'aquesta manera he contestat tot, fins i tot allò que comentava el Sr. Castells, efectivament, els clients han estat atesos. L'aval nostre cobreix proporcionalment allò que pugui ser la part proporcional. Els treballadors estan atesos. Quant a les empreses creditors no tenim el nostre aval, no serveix per a aquestes, però sí que hem fet el seguiment, hem continuat. I el nombre d'empreses afectades li ho acab de donar ara. I sí que és vera que els nostres serveis jurídics ens diuen que es pugui fer a través d'aquesta via judicial britànica i no a través de l'espanyola per agilitar precisament el cobrament, una vegada que el concurs s'hagi duit a terme.

I quant a tot el tema del lloguer de vacances, bé, el Sr. Gijón ha insistit en el fet que havíem d'haver retardat l'impost. Jo crec que hem d'estar contents que en un any de legislatura haguem estat capaços que l'impost turístic estigui en vigor, que s'estigui cobrant amb tota normalitat, que puguem disposar, per tant, a partir de finals d'enguany i de l'any que ve d'unes partides econòmiques que ens permetin fer inversions mediambientals i de sostenibilitat turística.

I quant al tema que hem mirat cap una altra banda, que no hem fet res, que no sancionam, jo no li ho puc acceptar. Primer, crec que ha estat el Sr. Damià Borràs que li ho ha recordat, li ha recordat que aquesta situació no és nova: el lloguer turístic a plurifamiliars no ha passat aquest estiu i no havia passat mai abans; pareix que amb la llei de 2012 vostès varen decidir un model, però del 2012 al 2015 no varen solucionar el tema; ni tan sols en tres anys que varen tenir varen deixar al govern següent, que podria haver estat del seu color polític o podria haver estat, com va ser, d'un altre color polític, varen deixar preparada una ordenació de sancions i d'inspecció adequada i amb la mesura necessària per afrontar aquesta realitat. No ho varen fer, no ho varen fer, jo li puc assegurar que els mitjans de què disposam no són els necessaris.

Ara hem presentat un pla, i en la mesura que econòmicament es pugui pressupostàriament esperam dins el pressupost del 2017 resoldre aquest problema de personal a l'hora de tramitar els expedients sancionadors, que fa que no és que mirem cap una altra banda, és que els expedients sancionadors es van tramitant però amb un embut, amb una lentitud que evidentment no podem acceptar. Igual que em costa que els consells insulars, que són els que tenen competència a Eivissa, Menorca i Formentera, també s'han posat les piles en aquest sentit i també han reforçat, especialment a l'illa d'Eivissa, que també era molt necessari, els temes d'ordenació, de sancions i d'inspecció, com no podia ser d'altra manera. I com a mínim ara en el cas de Mallorca, que depèn del Govern, hi ha un pla d'inspecció, cosa que vostès no havien fet, hi ha un pla d'inspecció, i s'està dient als inspectors "hi ha aquestes prioritats", entre elles el control del lloguer de vacances, i per primera vegada creuam dades amb Hisenda dins el mateix Govern i amb Hisenda estatal, de tal manera que en aquests moments, com apuntava el Sr. Melià, a ningú no se li perdonen els impostos, evidentment, si vas per la LAU has de declarar aquests impostos a efecte d'IRPF, si vas com a lloguer turístic, encara que no estiguis legalitzat, com explicava bé el Sr. Melià, has de pagar l'impost turístic, just faltaria, just faltaria que perquè siguis il·legal no hagi de pagar fons, no hagi de pagar aigua i no hagi de pagar el que faci falta, a sobre, i això no vol dir que et legalitzin, vol dir que has de pagar com els altres. Això crec que tots ho tenim clar.

No he entrat amb l'esborrany que vàrem presentar, Sr. Melià, perquè efectivament aquest esborrany jo crec que tots el coneixem; s'ha anat treballant sobre l'esborrant, jo ara li donaré un poc amb qui ens hem reunit i amb qui hem fet feina. I algunes coses han evolucionat, efectivament; en aquests moments, quan traïem el nou esborrany..., algú demanava quan treuran..., crec que era el Sr. Picornell, quan treuran el següent esborrany, idè esperam que dins el setembre i poder disposar d'un nou esborrany, esborrany, no encara projecte de llei, per poder seguir fent feina, i aquí els consells insulars ens han fet arribar tota una sèrie de qüestions, com apuntava el Sr. Borràs l'intercanvi de places que seguim mantenint a Menorca estan exempts; hem de saber la postura de Menorca realment, si vol seguir exempta Menorca en l'intercanvi de places. Ho hem de saber, és una qüestió que a Menorca té un debat intern que encara no ha decidit. I per tant totes aquestes qüestions, lògicament, nosaltres les plasmarem en el nou esborrany.

Tema de comunitat de propietaris s'ha desenvolupat, només estava apuntat en el primer document. Ara hem anat veient fins on podem arribar, quines garanties podem exigir, etc. S'ha anat desenvolupant. Per tant, damunt aquell esborrany algunes coses s'han descartat, altres s'han treballat més i altres segueixen igual.

I ens hem reunit amb el sector turístic en moltes ocasions, amb la Secretaria d'Estat, amb Hisenda, reunions amb els habitatges de vacances. Hem participat a jornades organitzades per APTUR, amb l'Ajuntament de Palma, amb els grups parlamentaris hem tengut reunions, evidentment esperam també i agraïm els suggeriments que se'ns han fet arribar en aquest cas per part d'El Pi, perquè crec que és important que participin, però seguirem fent aquestes reunions, quan tinguem el pròxim document també els ho enviarem perquè ens ho facin. Hem tengut reunions amb els consellers d'Hisenda, de Territori, d'Habitatge, de Medi Ambient i de Presidència, precisament perquè amb la globalitat de tot allò que afecta és important també tenir la seva visió; amb la FELIB, amb els sindicats, amb la Federació Hotelera, amb APTUR, AirBNB, amb els consells insulars...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni vicepresident. Per favor, silenci, perquè aquí molesta molt. Si no poden mantenir silenci, igual a fora poden seguir amb la seva conversa. Gràcies.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies. Hem tengut reunions amb tots els consells insulars conjuntament i per separat, amb Formentera; hem participat a les conferències sobre lloguer turístic que es varen dur a terme a Eivissa; amb tots els ajuntaments d'Eivissa també hem tengut reunions, juntament amb el Consell d'Eivissa; hem participat en taules rodones a Son Servera; a Menorca amb tot el sector turístic també; amb la Federació de cases de vacances; amb distints diputats també, com puguin ser per exemple reunions amb el Sr. Salvador Aguilera, per exemple; amb la Direcció General d'Habitatge; amb les associacions de veïnats de Palma, també pel tema dels pisos turístics... En definitiva, per tant, com li dic, ens hem reunit amb tothom, això ha estat molt complex, perquè com es pot imaginar les propostes que ens han fet arribar aquests distints sectors que jo he anomenat, algunes són antagòniques, com es pot imaginar. Però evidentment allò que nosaltres cercarem és l'interès general, compaginar el dret de l'habitatge amb el dret del lloguer turístic, tot el tema fiscal, i tot això combinat també amb les necessitats que cada una de les illes pugui tenir.

I personalment crec que ja he donat totes i cada una de les qüestions que m'han demanat. Si alguna queda, a la següent intervenció ja la resoldré. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicepresident. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Gijón per un temps de cinc minuts.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, no hemos mejorado entonces en nada, y por lo que se desprende de su comparecencia no hemos aprendido nada ni vamos a cambiar nada, porque más allá de decir que el decreto que rige la garantía de los avales es del Partido Popular no me ha quedado claro si se va a hacer algo más o no. No sé si le parece poco, si van a aumentar el aval. No sé si gracias, o mejor dicho, lamentablemente, a la quiebra de Low Cost Travel han conocido un decreto aprobado por el Partido Popular en el cual se pone un aval, pero no han dicho nada al respecto. No sé si lo van a cambiar, si van a modificar algo, si tenemos que hacer algo más, o si una vez que hemos comunicado o hemos tenido conocimiento de la comunicación de suspensión de pagos se ha hecho una inspección, se ha puesto un *mail* a disposición de los que quieren reclamar, pero luego resulta que el *mail*, como está en inglés, no es válido y entonces no sirve, hemos hecho un escrito... En fin, una vez que hemos hecho todo esto que ha dicho el Govern y sentarse con el comité de empresa, entiendo que si esto se vuelve a producir en el futuro, si el Govern hace lo que ustedes han hecho, entiendo que lo darán por bueno.

Porque yo me pregunto, y vuelvo otra vez a decirlo, qué diferencia hay entre lo que se hizo en el caso de Spanair o en el caso de Orizonia, porque se hizo exactamente lo mismo. El Govern en ese momento se reunió con los trabajadores, se reunió con la empresa, y la verdad lamentablemente, y en esto le tengo que dar la razón al Sr. Font cuando la semana pasada decía "bueno, vamos a tener la comparecencia, pero ¿qué hemos sacado de aquí?, ¿qué vamos a resolver?, o nos damos por satisfechos con lo que se ha hecho".

Y de su comparecencia nos vamos con la sensación de que el Govern ha hecho todo muy bien, lo cual se lo aplaudo. Sí que he notado que están bastante más relajados que cuando le pedían comparecencias al gobierno anterior por las mismas situaciones. Es más, usted ha puesto de ejemplo el caso de Orizonia, dijo que en ese momento eran 2.000 trabajadores y en ese sólo son 80. Bueno, pregúnteselo a los 80 que se quedan en el paro a ver si tienen una sensación distinta a los 1.000 que se quedaron, que no fueron 2.000, fueron 1.000 que afectaron a Baleares en el caso de Orizonia. Insisto: ¿qué vamos a hacer?

Y en este caso concreto le pido qué vamos a hacer o qué va a hacer el Govern para acelerar el hecho de que los trabajadores que están con una empresa, una SL como usted muy bien ha dicho, ubicados, radicados en el Parc Bit, se les aclare su futuro lo más rápido posible y puedan tramitar sus cuestiones laborales de la manera más sencilla, porque ha dicho que quiere sumarse a un futuro pleito en el Reino Unido, que muy bien, eso irá muy bien para los que han pagado sus vacaciones y no han podido disfrutarlas, pero no dice nada de los trabajadores ni dice nada de las empresas que aquí se ven afectadas, más allá de que efectivamente dos de ellas tienen una situación económica solvente y por tanto, bueno, pues ya se aclararán.

Hoy he visto muy tranquilo al Sr. Borràs y le he visto muy tranquilo a usted y, mire, yo lo doy por bueno, eso, ya lo doy por bueno, porque es que gobernar tiene estas cosas y resulta que lo que se dice desde esta parte cuando se dice a los que están aquí parece que todo es muy sencillo y luego cuando llega

la hora de la verdad la situación es la que es y el Gobierno puede hacer lo que puede hacer. Pero insisto, no sé qué vamos a cambiar porque de todo lo que ha dicho es que... bueno, pues está bien, el aval está bien, los pasos que se han dado están bien y, bueno, pues ya está, pues enhorabuena y Low Cost Travel quebrada.

En cuanto a lo que hace referencia al tema del alquiler vacacional, bueno, es que vuelvo otra vez a decirle, ¿ustedes van a hacer inspección en algún momento, más allá de echar en cara que el Partido Popular no lo hizo?, ¿lo van a hacer?, ¿sí o no? Sí, me imagino que lo van a hacer independientemente de cuál sea normativa. Supongo, entiendo, que el servicio de inspección no les basta; bueno, pues ya llevan un año gobernando, no han cambiado absolutamente nada, ¿o qué van a esperar, seis meses más y cuando ya lo tengamos entonces lo ponemos en marcha?, porque no le gusta la ley que se aprobó con el Partido Popular, pero es que no han hecho nada, no han hecho absolutamente nada, y si el servicio de inspección es insuficiente pues pongan los medios para que deje de ser insuficiente. Mire si es sencillo, que era lo que exigían cuando estaban aquí y, mire, otra cosa que hemos sacado en claro, es que cambia mucho la historia cuando se dice desde aquí o cuando está gobernando, al menos cuando en un futuro próximo, yo espero que para nosotros más próximo de lo que ustedes desearían, gobierne el Partido Popular pues al menos esto habremos ganado, y es que cuando haya una comparecencia de estas características pues al menos podremos sacar las conclusiones de lo que aquí se ha dicho.

En el tema del alquiler vacacional el Sr. Melià habla de intercambio de plazas. Yo simplemente hago un apunte con el intercambio de plazas: el intercambio de plazas en Mallorca o en Baleares, salvando el caso de Menorca, afecta aproximadamente a menos de 2.000 establecimientos, no digo de plazas hoteleras, digo de establecimientos, con la complejidad o simplicidad que lleva el manejar esos 2.000 establecimientos en una compra o venta o adquisición de plazas. Yo no sé si la compra de plazas cuando estamos hablando de casi... o superior a las 50.000 viviendas entre particulares va a ser una solución que sirva para lo que aquí está ocurriendo.

Luego tampoco creo que resumir o reducir esto a un problema estrictamente urbanístico vaya a resolver el problema, porque aquí se está hablando de una actividad económica que trasciende al tema urbanístico, y aquí aprovecho para decirle al Sr. Reus que no he dicho, o a lo mejor se me ha interpretado mal, ya sé que hay una normativa urbanística en cada municipio, lo que he dicho es que hoy cumpliendo esa normativa urbanística se puede instalar un establecimiento hotelero en cualquiera de los municipios siempre y cuando, evidentemente, cumpla esa normativa urbanística.

Yo no conozco, y a lo mejor ustedes sí lo conocen, un municipio en el que esté prohibido instalar o poner en marcha un hotel siempre y cuando cumpla esas características, pero en este caso concreto sí se puede dar, sí se puede dar, aquí se puede dar el caso de que un municipio lo prohíba y un municipio no lo prohíba, y eso no va a dejar de ser una actividad económica que va a suponer unas diferencias importantes y, es más, no creo que tampoco sea la solución

traspasar el problema a los municipios, ni siquiera a los consejos insulares, porque luego llegará el momento de hacer las inspecciones y se puede producir una situación... pues cuando menos llamativa y es que al final se esté dando la misma actividad económica, pero sin medios también -como decía el vicepresidente- para poder hacer la inspección.

Bueno, yo no sé, todo este tiempo que estamos tramitando, no sé qué hemos ganado, porque la sensación es que no hemos hecho absolutamente nada, y más allá del primer borrador, en el cual no quedaba claro qué es lo que quiere hacer el Govern más que traspasar el problema a los municipios o a los consejos insulares, sigo sin saber o seguimos sin saber si se va a permitir o no que haya alquiler en plurifamiliar o no, o si se van a cambiar conceptos de la ley actual. A día de hoy seguimos sin saberlo, lo cual no sé si es bueno o malo, a lo mejor es la manera... tanta transparencia de la que habla el Gobierno actual, pero luego llega la hora de la verdad y seguimos exactamente igual y con los mismos problemas.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gijón. Té la paraula ara pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, presidenta. Bé, no faré molt d'ús de la paraula, només vull dir, incidir y donar les gràcies al conseller i al seu equip i que per favor vetllin pels 80 treballadors que ara mateix estan al carrer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Picornell. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Reus per un temps de cinc minuts i un poc més. Gràcies.

EL SR. REUS I DARDER:

Moltes gràcies, presidenta, no els acabaré. Jo no sé si després de la fallida d'Orizonia es va treure cap conclusió, no sé si se'n va treure cap i hi va haver cap canvi, em sembla que no, però sí que aquí almanco ja s'ha apuntat un tema que crec que és interessant, que és el tema de les fiances, no? El tema de les fiances... li he de reconèixer que el decret sí que el coneixia; ara, també he de reconèixer que l'article 115 no el coneixia amb detall; l'article 115 que veig que regula les fiances estableix -com ha dit el vicepresident- veig 180.000 euros per a les agències majoristes minoristes, 120 per les majoristes i 60 per les minoristes, i 180 en aquest cas seria per les que combinen, diguem, les dues activitats.

Veig també que aquestes quantitats cobreixen l'obertura de sis establiments i que per cada nou establiment s'ha d'incrementar, i en aquest cas reconeix els mitjans telemàtics com a una oficina més, o sigui això és una normativa... diguem, avui dia així com funcionen les agències de viatges, majoristes

de viatges *on line* amb el volum de negoci que tenen, equiparar la fiança que pot tenir amb el nombre d'establiments..., vull dir, s'equipara una agència de viatge *on line* a una agència de viatges de tota la vida amb una oficina, vull dir, una agència de viatges de tota la vida amb sis o set oficines haurà de posar més fiança que una agència *on line*.

Crec que té bastant de sentit i pot ser i crec que seria perfectament viable estudiar aquest canvi de normativa que requerís una fiança en funció del volum de negoci que tengués. Crec que amb uns mínims que poden ser els que estiguin establerts ara per llei, però que a partir d'un determinat volum de negoci es pugui exigir un percentatge damunt aquest volum crec que tendria tot el sentit i no li veig tampoc un impediment perquè en tot cas quan l'empresa... per arrancar una empresa serien els mateixos que... les mateixes quantitats que hi ha ara i en tot seria quan s'arribàs a un determinat volum de negoci quan s'hauria d'incrementar en tot cas la fiança.

Respecte del segon tema que hem tractat, el tema del lloguer turístic i el tema de places, creim que aquest debat del lloguer turístic ha d'anar lligat al debat del tema de sostre de places, evidentment. I respecte dels temes urbanístics he de dir que a qualsevol lloc es pot fer un establiment hotelier si la parcel·la té la qualificació d'ús turístic al planejament; si no la té no s'hi pot fer, encara que sigui sòl urbà, vull dir que... això crec que és evident. Per tant, reiteram que l'urbanisme aquí ha de jugar evidentment no l'únic paper, però ha de jugar un paper clau.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

En relació amb el ritme del tema del lloguer de vacances nosaltres, Sr. Castells, perquè li consti, no estam contents que el Govern incompleixi el termini atorgat, no n'estam contents, i pensam que quan es va comprometre ja eren conscients que era un tema complex, que era un tema difícil, que era un tema on hi havia opinions contradictòries i posicions antagòniques a les Illes, etc. De tot això ja n'eren conscients. De fet vostès tenen un compromís electoral de regular-ho; per tant no només ens hem de fixar en els sis mesos de l'esmena incorporada a la llei, de la disposició de l'impost, també ens hem de fixar en el compromís electoral i per tant fa més d'un any que governen i tenien aquest compromís, i la veritat és que més enllà del document de treball hem vist poques concrecions.

I és vera que hem d'anar a poc a poc i que hem de fer les coses ben fetes però, bé, escoltin, també tenim la capacitat de modificar la normativa que facem, si ens equivocam en qualque cosa, i el conseller deia "moltes autonomies estan canviant la normativa que han aprovat"; bé, idò què hem de fer?, si en determinada qüestió ens equivocam ens equivocarem, escolti; el Partit Popular tot d'una va fer un decret llei de modificació

de la seva pròpia llei de turisme, com vostès saben perfectament. Per tant no és una cosa nova que un rectifiqui quan detecta que una determinada regulació no acaba de funcionar o no acaba de ser satisfactòria, però hem de tirar endavant i hem d'avançar, i per això nosaltres evidentment volem entrar en el tema de fons, però no ens volem quedar en el tema dels ritmes.

I de fet el tema de l'intercanvi, Sr. Gijón, que ja no sé si vostè renuncia a la idea de l'intercanvi o no, perquè... -no, dic el Sr. Gijón, no dic el conseller- el Sr. Gijón no sé si renuncia a la idea del l'intercanvi. La idea de l'intercanvi és una idea que crec que té bastant de consens polític a les Illes Balears i consens social, i que és l'eina que ens hem donat per posar un sostre a les places, més enllà, diguem, dels plans territorials i dels nous creixements, que això també té un sostre a través d'aquesta via, però diguem a través de la via turística la manera de limitar, de no caure en la massificació, d'intentar avançar en qualitat, és la idea de l'intercanvi. Per tant a nosaltres ens pareix bé el que diu el Govern, que és generalitzar més la idea de l'intercanvi, és a dir, acabar amb aquelles excepcions on encara no està en vigor la imposició que hi ha d'haver intercanvi de places. I en aquest sentit, en aquest sentit que nosaltres compartim, varem presentar el 3 de juny una proposició no de llei en aquesta comissió, que encara no s'ha debatut, on especificàvem i posàvem, diguem, negre sobre blanc què fariem nosaltres en relació amb aquest intercanvi de places i com creariem aquestes tres borses, i explicàvem el perquè d'aquestes tres borses i la necessitat que hi siguin i diferenciar cada producte turístic, i per tant nosaltres -el conseller no ens ha contestat ni s'hi ha referit- evidentment ja varem parlar del tema a les preguntes orals que li vàrem formular en comissió i en vàrem parlar a bastament, però evidentment ens reiteram en la necessitat que hi hagi intercanvi de places i que hi hagi tres borses diferenciades, i que hi hagi un període extraordinari perquè el lloguer plurifamiliar s'incorpori i tinguem un sostre a partir del qual fer feina i posar l'intercanvi.

En relació amb el tema urbanístic és evident que això té una incidència urbanística. La veritat, és absurd dir que determinats municipis poden prohibir o no poden prohibir... Bé, és que, escolti, hi ha molts de municipis a les Illes Balears que no tenen hotels, diguem hotels de vacances, per dir-ho de qualque manera, més enllà de qualque hotel d'interior o més enllà de qualque agroturisme, diguem molt poc representatiu en nombre de places; realment hotels hi ha molts de municipis que no en tenen, i segurament amb el seu planejament així com està no és possible. Si amb això volem dir que ho han prohibit..., no ho sé, simplement no estava en els seus paràmetres reals, i per tant jo crec que és evident que els consells i els ajuntaments han de tenir un paper clau, que vull recordar que aquest parlament va aprovar una proposició no de llei a plenari, feta pel nostre grup parlamentari, que deia que anirien per la via de modificacions..., de delimitacions d'unitats d'actuació, dèiem nosaltres; vostès en el document de treball varen posar modificació de pla general per una via súper reduïda, una via més ràpida, més àgil, sí, però jo crec que això és un poc inevitable. A més és bo que cada consell i que cada ajuntament determinin la seva política territorial i la seva política urbanística, és bo; han de prendre cartes en aquest assumpte i han de decidir si volen o no volen, i això és positiu i no passa

absolutament res si una illa no ho vol i una altra illa ho vol, no passa res, està dins això que tots deim que creim, que és l'insularisme, que és la capacitat d'autogovern de cada illa. Si creim en això és evident que han de prendre decisions diferents, perquè si tothom ha de prendre la mateixa decisió, vaja poca gràcia que té aquest autogovern, si tothom ha de fer exactament el mateix.

Per tant nosaltres defensam aquesta política urbanística i territorial dels municipis i dels consells, i els instam a posar l'accelerador, a donar participació als altres grups parlamentaris. Segurament el Sr. Aguilera té l'avantatge que és del Grup Parlamentari Podem i per això fan reunions amb ell i no les fan amb nosaltres, però, bé, estam contents, el convidam... -això és una petita broma, Sr. Conseller- estam contents que facin reunions amb els diputats, però voldríem que creassin un fòrum un poc específic per poder aportar idees abans que entràs el projecte de llei en aquest parlament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni, Sra. Presidenta. Però em sembla que m'ha saltat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ui!, perdoni. Perdoni, Sr. Castells; perdoni, Sr. Castells. Té la paraula, Sr. Castells. Té més de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, gràcies per la seva resposta. Sí, jo realment tenc molt clar que la fiança aquesta només cobreix els consumidors finals, no sé què de la meua intervenció el pot haver dut a pensar que pensava que amb aquesta fiança es podien compensar les empreses, a banda que malauradament, tal com aquella primera estimació que li van fer a l'administrador judicial de l'empresa, que parlava que hi havia 50 milions pendents en reserves, la fiança donarà per a ben poc, però bé, a banda d'això entenc i estic totalment d'acord amb vostè que aquest perjudici pel qual jo em preocupo tant, que és el de les empreses, s'haurà de resoldre en el concurs de creditors que sembla ser que -quines paradoxes, no?- que serà més avantatjós que es porti davant la justícia britànica que davant la justícia espanyola. Va bé saber-ho, perquè jo quan signo un contracte, que sempre poso allò de "*las partes se someten al fuero de los tribunales de Mahón*", tal vegada a partir d'ara posaré "*de Londres*" a veure si anem més de veres davant de qualsevol problema. És una broma.

Tinc clar açò, però jo precisament per això, i li agraeisc que m'hagi donat les dades dels establiments afectats, però insistesc en la problemàtica del que jo dic anterior al 15 de juliol. És a dir, no sé si aquests establiments afectats que m'ha dit vostè, que realment aquests nombres ens vénen a dir que ha estat molt

repartit el perjudici, perquè clar, si estàvem parlant d'unes 10.000 reserves i vostè gairebé ha fet una llista, una relació de 2.000 establiments afectats, evidentment potser estiguin concentrades en aquestes dues empreses que estan més afectades, però realment sembla que la *pedrea* ha estat la tònica. Insistesc, no sé si aquestes dades que vostè ha donat són d'empreses afectades a partir del 15 de juliol, és a dir, que tenien pendents o... Val, d'acord, del conjunt.

Després també, clar, vostè... jo li agraeisc que hagi donat la dada aquesta de dues empreses afectades. Aquesta és una dada molt difícil de saber i que de fet no sabrem fins que s'obri el concurs de creditors, perquè normalment les empreses no van explicant quina és la seva situació financera, i per tant ja ho veurem. Jo penso que a part d'aquestes dues empreses grans que vostè diu que són empreses solvents, clar, hi ha empreses que són solvents fins que deixen de ser-ho, si tenen un impagat molt gran poden deixar-ho de ser. Fins i tot empreses molt solvents realment no estan preparades a vegades per fer front a un impagat molt gran. Però el que vull dir amb això és que és difícil de dir, perquè, clar, un deute que per a una empresa gran pot ser molt poc important, per a una empresa petita la pot portar directament a tancar, i això és el que jo em temo que potser passi també amb un nombre petit d'empreses, però com hi ha una segona corona d'empreses petites que tal vegada tenen deutes que em semblarien també modestes, però que precisament per això els pot fer molt difícil presentar-se al concurs de creditors i més encara si es substancia davant de la jurisdicció britànica, en condicions de fer prevaler els seus drets.

Jo per això el que li plantejo, li proposo, és que la conselleria continuï amb els seus sensors oberts, amb la mà estesa a tot el sector, perquè potser hi hagi aquestes empreses petites, que estic pensant més aviat en la realitat menorquina, que jo pels sondejos que he pogut fer pot estar afectant en un nombre que no arriba a les 10 empreses, que segurament no són cap d'aquestes dues que vostè ha dit, que són empreses molt més grans, m'estic referint a empreses molt més petites, que tenen deutes que ens poden semblar... o crèdits, perdó, que ens poden semblar modestes, però jo demanaria aquesta mà estesa, que hi hagi un acompanyament, és a dir, facilitar que aquestes empreses puguin acudir al concurs de creditors amb garanties per fer prevaler els seus crèdits, i per tant, evidentment no sé quin tipus de mesures, jo crec que conjuntament amb les patronals, doncs la possibilitat d'habilitar tal vegada algun tipus d'ajuda, no necessàriament monetària, però sí d'assessorament jurídic, d'acompanyament, perquè jo crec que com també més experiència tinguin els nostres serveis jurídics en processos d'aquest tipus és un aprenentatge que tenim també de cara al futur, perquè, com deia, fallides d'aquest tipus malauradament n'hi continuarà havent.

I després també doncs que se segueixi de prop això i que el Govern tingui permanentment la porta oberta a potser facilitar que pugui haver-hi, en cas que empreses afectades per aquestes circumstàncies que, evidentment, ja ho he dit al principi, no és culpa del Govern però tampoc no és culpa d'aquestes empreses, és a dir, el fet de poder tenir un tràfic mercantil amb una empresa que no estava prou ben gestionada, que fins i tot com vostè ha plantejat i sembla que hi ha bastants indicis que aquesta fallida sigui culposa, és a dir, realment hi hagi una

responsabilitat penal per part dels administradors, ja ho veurem evidentment, això no podem avançar-ho. Però que hi hagi la possibilitat en algun moment d'alguna mesura de facilitat per acudir al crèdit, en cas que siguin empreses que amb alguna ajuda d'aquest tipus poguéssim evitar mesures més dramàtiques com que haguessin de tancar, o més que tancar vendre's, perquè per sort també, és una cosa que no hem dit, jo crec que hem tengut sort que això hagi passat en una temporada en què totes aquestes pèrdues de reserves han estat absorbides ràpidament per la gran demanda que en aquest moment està havent-hi de destí a la nostra comunitat autònoma.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Ara sí, pel Grup Parlamentari Socialista Sr. Borràs té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Sr. Barceló, no sé si vostè està relaxat o no, no sé si se'l veu relaxat o no, com diu el Sr. Gijón, però com a mínim se'l veu, se'l veu i açò vol dir que compareix, ve i explica. La passada legislatura crec que el conseller que vàrem veure més va ser el conseller de Presidència, que ara és avui aquí a la mesa de la comissió, i ho feia perquè estava plurioocupat una temporada i era també director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió i açò l'obligava a venir cada mes, i per açò venia amb una certa regularitat i tenia el rècord de presència aquí.

I també diu el Sr. Gijón que ens veu a vostè i a mi tranquils. Jo evidentment tranquil hi estic, estic tranquil perquè tenc la consciència molt tranquil·la de donar suport al Govern de les Illes i açò em fa dormir bastant tranquil, perquè crec que el Govern està fent les coses bé i a favor d'allò que és més important, és a dir, del canvi de model econòmic tranquil, relaxat, sensat en aquestes illes. I també, en el cas que ens ocupa, intentant donar suport a l'empresa afectada i als treballadors afectats per la crisi de Low Cost Travel. És molt fort voler comparar aquesta fallida amb la fallida d'Orizonia, però sí encara és més fort voler comparar les respostes del govern Bauzá i del Govern actual davant les fallides de dues magnituds molt diferents, però les respostes també molt diferents. Una, compromesa; l'altra que diu "és un problema empresarial, açò no va amb mi, *laissez faire*", i ja decidiran les autoritats competents judicials, sense pensar en els treballadors, sense pensar amb la gent afectada. És a dir, són comportaments diferents i per tant en aquest sentit pot estar ben tranquil que la seva actitud davant del problema és la correcta.

En el cas dels habitatges..., no, a partir d'aquí també el Sr. Gijón ens veu tranquils, jo diré que a ell el veig ansiós en una cosa, una cosa que cada vegada que debat amb vostè està ansiós: que vostè canviï les coses que va fer el PP. Sempre li està demanant que modifiqui la llei, que canviï les coses. Jo faré fer feina a la seva secretària general, em sap greu, però demà li demanaré que m'enviï còpia de les al·legacions que va fer l'Ajuntament de Palma a la Llei de turisme, per veure què en pensava el Sr. Gijón com a responsable de turisme de l'ajuntament i què en pensava el Sr. Isern de la llei del Sr.

Delgado. Si va al·legar per aquestes coses que ara li reclama a vostè, ja les demanava quan governava la comunitat el seu propi partit. Dic açò perquè és un exercici molt interessant de fer de tant en tant, rellegir la intervenció del Sr. Delgado quan va venir al Parlament a presentar la seva llei, que segons ens va explicar era una llei feta per durar, seria la millor llei de la història del turisme, del turisme mundial, i que estava feta per durar i que duraria molt. I ara el Sr. Gijón cada dos per tres ens demana que la canviem; o sigui, estava feta per durar tant que fins i tot la va traduir al rus, imagini's! I ara en canvi necessitam canviar-la. Mai no he sabut molt bé qui volia que llegís la llei en llengua russa, però evidentment m'estim més no..., atesa la tranquil·litat d'aquesta compareixença m'estim més no pensar a qui anava dirigida aquesta versió no soviètica, però sí digna d'algun assessor d'algun tsar imperial rus.

El Sr. Gijón ha estat regidor de turisme; no sé si va compartir consistori amb el Sr. Rodrigo De Santos quan era regidor d'urbanisme, però si no el Sr. Rodrigo De Santos li hauria pogut explicar com funciona l'ordenació territorial i els planejaments. Evidentment hi ha responsabilitats que són del Govern, que és l'ordenació general del territori, les directrius d'ordenació, totes les lleis bàsiques territorials, però després hi ha els consells insulars, que tenen l'ordenació territorial i l'ordenació turística, i els ajuntaments, que tenen la capacitat de planificació del seu municipi. I ho dic perquè ha dit diverses vegades aquí, no només avui, que vostè vol passar el mort de la regulació als consells i als ajuntaments. No és que els vulgui passar el mort, és que és la responsabilitat dels consells i ajuntaments dins les seves competències. Els ajuntaments i els consells no són germans petits o germans discapacitats del Govern, són administracions amb les seves competències i les seves responsabilitats i són les que les han d'exercir. Hem d'aprendre a respectar els ajuntaments i hem d'aprendre a respectar els consells, perquè formen part de l'estructura d'aquesta comunitat, de l'estructura institucional d'aquesta comunitat i són responsables i són els que han de dir. El Govern ha de marcar, el Govern i aquest parlament, els marcs legislatius i ells després han d'aplicar, en funció de les seves competències, com funcionen les coses.

I evidentment tots els plans generals qualifiquen parcel·les turístiques o no turístiques en l'àmbit de sòl urbà, i els plans territorials qualifiquen dins les zones turístiques parcel·les hoteleres i parcel·les no hoteleres, que són per a ús residencial, i açò ja ho fa l'ordenació territorial, i és qui ho ha de fer perquè és la seva competència. I en aquest sentit, si un ajuntament té parcel·les hoteleres i un altre ajuntament, el del costat, no en té, és perquè així ho han decidit els seus representants d'una manera legal i legítima, i crec que el Parlament no hi té res a dir, si un ajuntament no vol que s'hi facin més hotels en el seu terme. Hi ha molts d'ajuntaments que no tenen costa en aquestes illes, no ho oblidem; per tant tenen zones turístiques només d'interior, agroturismes, alguna petita cosa, com apuntava el Sr. Melià, i són igual de respectables i tenen dret a tenir els mateixos serveis que els altres ajuntaments.

En aquest sentit, per tant, crec que és fonamental respectar el paper dels consells i dels ajuntaments, estic convençut que vostè ho farà, com estic convençut que està respectant els drets dels afectats pel cas de la fallida de Low Cost Travel, i també intentar acompanyar i ajudar els treballadors de l'empresa, els

80 treballadors, que no se sentin tan desemparats com els 2.000 d'Orizonia, i com els de moltes altres empreses que van fer fallida. La situació econòmica global no és la mateixa tampoc quan hi va haver la fallida d'Orizonia que quan hi ha hagut aquesta fallida. La capacitat de reinserció al mercat laboral d'aquests treballadors esperem que sigui més fàcil que allò que va passar al cas d'Orizonia.. En tot cas la funció del Govern, dins les competències que té, que són poques en aquest sentit, sí que és vetllar perquè tots els afectats no se sentin tot sols, no se sentin desemparats, siguin anglesos, no siguin anglesos, però sobretot la gent d'aquí, les empreses d'aquí i els treballadors d'aquí que se sentin acompanyats.

I pel que fa a la regulació dels habitatges turístics, evidentment estic tan ansiós com el Sr. Gijón perquè canviï vostè la llei Delgado, però crec que ho hem de fer amb seny i amb consens i açò vol temps, vol temps i paciència i és el que evidentment estam disposats des del Grup Socialista a donar-li.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Borràs. Per contrarèplica, Sr. Vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Ja per anar acabant, bé, jo no li accept, Sr. Gijón, que no hem millorat res, que no hi ha diferències entre quan vostès havien de comparèixer i quan nosaltres hem comparegut. Primer de tot li vull recordar que quan vostès havien de comparèixer i quan vostès havien de fer actuacions, quasi quasi els havien de dir des de l'oposició què era el que havien de fer. Les reunions amb els treballadors érem nosaltres que els havíem d'instar a fer-les, no sortien de vostès; crec que no té molta bona memòria del que passava, perquè la seva posició era "això no és cosa nostra, això és una cosa entre empreses i nosaltres no hi entram", "i nosaltres no hi entram".

Llavors una altra diferència: quan hi havia les compareixences en aquesta comissió -i el Sr. Borràs, que és dels que... o el Sr. Vicenç Thomàs, que són dels que són veterans aquí- el tema ja estava més que mort. El tema Low Cost Travel està viu avui en dia, està viu i jo he comparegut, el Govern ha comparegut a donar explicacions; quan vostès compareixien de qualque tema el tema ja estava més que mort i enterrat, mediàticament no interessava a ningú, no interessava, perquè vostès allargaven, allargaven, allargaven, i llavors... Aquesta és una gran diferència. Només aquesta és una gran diferència: primer, que no ens han de dir el que hem de fer, que des del primer moment hem actuat i, segon, que donam la cara també des del primer dia.

Per tant, estam relaxats o tranquils, com deia el Sr. Borràs, perquè crec que hem fet les coses ben fetes.

I un sol treballador és important, això que quedi clar, un sol treballador és important, eh?, que evidentment la grandària era diferent en un cas i un altre, però això no vol dir que no ens

preocupem pels 80 treballadors que hi ha a les Illes Balears, que hi estam al damunt i que lògicament estam pitjant l'empresa..., els estam donant tot l'assessorament necessari i estam pitjant l'empresa perquè el més aviat possible compleixi les seves obligacions laborals.

Per cert, el plet al Regne Unit no només serà perquè cobrin els clients, també les empreses de les Illes Balears, Sr. Gijón, li ho volia matisar, perquè ha semblat que les empreses si es fa el plet...; no, el plet en relació amb la fallida serà també perquè les empreses proveïdores de Balears cobrin.

Tornaré repetir, un poc en la línia del que proposava el Sr. Toni Reus de MÉS per Mallorca, el tema de l'aval, per on anam. Per una banda tenim una nova directiva europea per a paquets turístics que tenim fins al 2018 per transposar a l'Estat espanyol, en aquest cas a les Illes Balears, i la idea que tenim és d'anar a garanties en funció de les vendes de l'any anterior, de canviar la normativa actual i anar amb un percentatge, això sí, amb un percentatge que no perjudiqui les empreses petites. Per tant crec que el canvi està plantejat i immediatament que puguem afrontar aquesta modificació legal la drem a terme.

I, evidentment, continuar amb la preocupació per les empreses, especialment per les empreses petites, com indicava el Sr. Castells, i els treballadors i les treballadores que són en aquests moments les parts més febles o més afectades en aquest sentit.

Bé, quan al lloguer de vacances, torna a insistir: "faran inspeccions?"; en feim, Sr. Gijón, feim inspeccions, feim inspeccions; una altra cosa és el servei i, per altra banda, una cosa: no tenim un problema d'inspectors, vostè ha tornat dir "si el servei d'inspecció no li basta...", no. El problema ha estat que vostès en la passada legislatura es varen dedicar a desmantellar els serveis públics essencials de les Illes Balears, no només dins turisme, que hauria de ser la joia de la corona, no només varen desmantellar turisme, varen desmantellar dins innovació, dins el professorat, dins sanitat, etc., i ara en pagam les conseqüències i ens anam refent poc a poc, ens anam refent poc a poc. Però li vull recordar que entra dins el que es fa i es pensa: els serveis públics sobren i s'han de reduir, vostès ho varen aplicar, però ara en pagam les conseqüències. I el que volem és que el pròxim govern no es trobi amb la situació amb què ens hem trobat nosaltres, que es trobi amb una situació diferent, sigui del mateix color polític o sigui d'un altre color polític, i que es trobi, per exemple, que les sancions, que és on tenim el problema, no a l'inspecció, es puguin tramitar perquè hi ha la suficient dotació de recursos materials i humans, i això no es preocupi que ho arreglem.

En canvi la situació que ens vàrem trobar és que vostès no havien fet res, ni varen regular ni varen fer inspeccions, res, això és el que hi ha.

Em torna retreure que passam pilotes a ajuntaments. Ja li ho han explicat diversos diputats, no es tracta de passar cap pilota als ajuntaments, es tracta de respectar les competències que cadascú té, les competències que cadascú té i on pot arribar cadascú, i evidentment el Govern farà les seves, el Govern dirà com s'ha de regular el lloguer turístic, dirà quines condicions,

quines garanties, és a dir, tot allò que turísticament es pugui imposar.

Sr. Melià, estic d'acord amb vostè, no podem estar contents de l'incompliment del termini, però la realitat és que estam molt prop de tenir ja una regulació, però no ens volem precipitar, no ens volem precipitar i li record..., vostè m'ha retret que era un compromís electoral, un compromís electoral de legislatura, la legislatura té tres anys per endavant, vull dir que queden moltes coses dels Acords pel Canvi per dur a terme; algunes les hem duit més aviat i altres no. Vostès trobaven que amb l'impost turístic havíem fet massa via i que en canvi amb el lloguer de vacances que feim massa poca via; cadascú pensa o entén les prioritats, però bé...

Crec que evidentment la nostra voluntat és fer una modificació de la Llei turística no només pel tema del lloguer de vacances; hi ha altres temes que s'han d'afrontar, i fins i tot li puc dir que la prioritització que el Parlament ens va manar amb el lloguer de vacances és discutible perquè hi ha altres temes també molt importants que s'han d'afrontar, com el tema de les reformes hoteleres que acaba l'any que ve, com el tema del tot inclòs, i tot és important i tot és urgent i tot ho hem de tenir, però els serveis jurídics que tenim són els que són i les capacitats humanes que tenim són les que són. Intentarem treure-ho tot, tot de cara a la pròxima temporada.

Bé, ja per acabar vull recordar que efectivament el que volem en aquest tema lògicament és afrontar amb garanties el tema de la sostenibilitat turística i lògicament el debat que crec que hi ha al carrer de quin nombre de places turístiques podem assumir, que crec que és una cosa prou complexa però que hem d'agafar el bou per les banyes i lògicament sortir-hi a camí.

Moltes gràcies a tots.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Acabat el debat, volem agrair la presència del Sr. Vicepresident i conseller; també de l'equip, Sra. Ferrà, Sra. Carbonell, Sr. Sansó, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS